

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सदगुरुभ्यो नमः

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कश्चैतन्यवतां हृदि स्थिरतरं शेते हि साक्षीभवन्
 कश्चैतन्यवतां हृदि प्रचरति प्रक्षालयस्तच्छुचम् ।
 कं लब्ध्वा मनुजाः स्वकर्मकरणे शक्ता भवन्ति द्रुतम्
 आत्मानन्द प्रकाशमेव न हि सन्देहोऽत्र वै विद्यते ॥

पु० २५ मुं | बीर सं. २४५४ मार्गशिर्षे आत्म सं. ३२ { अंक ५ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

१ श्री शान्तिनाथ जिन स्तवतम्. ११३	६ मुसाक्षरने... .. १२८
२ श्री तीर्थंकर चरित्र. ११५	७ पूनामां अपूर्व ज्ञानमहोत्सव... १२९
३ श्री वीर वाञ्छा. १२१	८ शिष्यर उपरथी दृष्टिपात. ... १३३
४ श्री उमास्वाति वायक विरचित १२२	९ वर्तमान सभाचार. १३७
पूज्य प्रकरण, १२२	१० स्वीकार अने सभासोच्यता. ... १३९
५ कृतज्ञाक उपयोगी विचारो. ... १२३	

वार्षिक मूल्य रु. १) टपाल भुय ४ आना.

भावनगर—आनंद प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लखुबाबूजे छापीं.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભા તરફથી અનેક વિવિધ સાહિત્યના અનેક ગ્રંથો પ્રકટ થતાં હોવાથી, આ સભાના લાઇફ મેમ્બરો અત્યાર સુધીમાં અનેક (શુમારે દોઢશો) ગ્રંથો ભેટ મેળવી એક સારી ધાર્મિક લાઇબ્રેરી કરી શક્યા છે જે તેઓશ્રીના લક્ષમાં છે. ગ્રંથો ભેટ આપવાની ઉદારતા આ સભાએ જેવી રાખેલ છે તેવી અન્યે ભાગ્યેજ રાખેલ હોવાથી, જેને લખને દર માસે અનેક જૈન બંધુઓ નવા લાઇફ મેમ્બર થઇ ગ્રંથોની ભેટનો અને જ્ઞાનોદ્ધારનો લાભ ઉત્સાહપૂર્વક લે છે. વળી દિવસાનુદિવસ અનેક ગ્રંથો સભા તરફથી તેઓશ્રીને મળતા હોવાથી આર્થિક દૃષ્ટિએ વિશેષ લાભ (વ્યાજની ગણતરીએ) પણ વધુ છે તે પણ જોઇ શકાય છે; જેથી કોઇપણ જૈન બંધુઓએ આ સભામાં લાઇફ મેમ્બર થઇ તેવો લાભ વેળાસર લેવાની જરૂર છે. રીપોર્ટ મંગાવી ખાતરી કરો.

નીચેના ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે.

૧ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ શ. ૩-૧૨-૦	૨ આત્મવિશુદ્ધિ ગ્રંથ. શ. ૦-૮-૦
૩ આગમાનુસાર મુહુર્તનિર્ણય - -	૪ શ્રી નવતત્ત્વ સંક્ષિપ્ત સાર ૦-૨-૦
૫ શ્રી આત્મારામજી જૈન કો	૬ આ સભાનો સં. ૧૯૮૨ ના
લાઇબ્રેરીનું કકાવાર લીસ્ટ જેમાં	આસો વદી ૩૦ સુધીના
૭૦૦૦) પુસ્તકો સંગ્રહ છે.) ૦-૧૪-૦	પાંચ વર્ષનો રીપોર્ટ. - -
	૭ જૈન પંચાંગ.

ઉપરના ગ્રંથો માગશર શુદ્ધ ૨ થી બહાર ગામના દરેક લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને ધારા પ્રમાણે પોસ્ટેજ પુરતા વી. પી. થી ભેટ મોકલવાનું કામ શરૂ છે જે સ્વીકારવા વિનંતિ છે. અત્રેના લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને સભાની ઓફીસમાંથી ધારા પ્રમાણે મંગાવી લેવા વિનંતિ છે.

નોટ:—હવે પછી છપાતાં ઘણા ઉપયોગી ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે. આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના ટાઇટલ ઉપર જાહેર ખખર વાંચવા લક્ષ્યમાં છે. કોઇપણ જૈન શ્રોતાને કે જૈન સંસ્થાઓએ આવો સારો ગ્રંથોની ભેટનો લાભ ભુલવાનો નથી. વહેલા લાઇફ મેમ્બર થવાથી વિશેષ લાભ છે.

અમારું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે. અને તૈયાર થાય છે.

૧ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર)	૩ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર (ભાષાંતર)
૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ,,	૪ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ,,
૧ પન્નર સ્તુતિ (સંસ્કૃત)	૨ શ્રી વસુદેવ હૌંદિ પ્રાકૃત

ઉપરના ચરિત્રોના ગ્રંથો ઘણાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યકૃત હોઇ, કથાઓ ઘણીજ સુંદર રસીક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપદેશક કથાઓ સહિત છે. મહાન પુરુષોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રો વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધવાની આ સુંદર તક કે જે સભાના લાઇફ મેમ્બર થઇ તેવા ગ્રંથો ભેટ મેળવી લેવા ચૂકવાનું નથી.

श्री

आत्मनन्द प्रकाश.

॥ वंदे धीरम् ॥

तत्पुनर्द्विविधं कर्म कुशलरूपमकुशलरूपं च । यत्तत्र
कुशलरूपं तत्पुण्यं धर्मश्चोच्यते । यत्पुनरकुशलरूपं तत्पापम
धर्मश्चाभिधीयते । पुण्योदयजनितः सुखानुभवः पापोदय
संपाद्यो दुःखानुभवः । तयोरेव पुण्य पापयोरनन्तभेदभिन्नेन
तारतम्येन संपद्यते खन्वेषोऽधममध्यमोत्तमाद्यनन्तभेदवर्तितया
विचित्ररूपः संसारविस्तार इति ॥

उपमिति भवप्रपञ्चा कथा.

पुस्तक २५ मुं. } धीर संवत् २४५४. मार्गशिर्ष आत्म संवत् ३२ } अंक ५ मो.

॥ श्री शान्तिनाथ जिनस्तवनम् ॥

(गजल कव्वाली रागेण गीयते)

सर्वार्थ सिद्धि दायिन्, करुणा सुधाऽब्धि शायिन्	सर्वार्थ.
श्री शान्तिनाथ शरणं, ब्रजामि ते सुचरणम् ।	
सकलाऽरति प्रणाशिन् ? भवपाथसां विशोषिन् ?	सर्वा-१
श्री विश्वसेन सूनो ? अचिरा प्रमोद भानो ।	
अज्ञान्ध मोह हरणे, नमोऽस्तु ते सुचरणे ।	सर्वा-२
शान्ति देहि कृपालो ? विधेहि शर्म दयालो ।	
कुरुमे कृपां विशालां, पालय सुभव्य मालाम् ।	सर्वा-३

११४

श्री आत्मानंद प्रकाश.

गुण गौरवं त्वदीयं, गातुं नैव मदीयम् ।
 हृदयं जिनेश शक्तं, लोकान्तरे प्रसक्तम् । सर्वा-४
 पतितो भवाऽर्णवेऽहं, दुर्व्याधि वारि भरिते ।
 ममपालनं कुरुत्वं, ह्यधुनोज्झितं ममत्वं । सर्वा-५
 अजिताऽब्धि स्वरिरीश ! ध्यानेऽस्मि तत्परोऽहम् ।
 भगवँस्तवैव वैरि-व्रज नाशनैकदृष्टिः ॥ सर्वार्थ-६
 ले० अजित.

(२)

(लेखक-पञ्च-पी० पोरवाल० सादरी-मारवाड)

॥ राग-गजल-ताल-धमाल ॥

शरन जिनवरकी जाने मे, जगत छूटे तो छूटन दे ।
 दान दुःखियोंको देनेसे, द्रव्य खूटे तो खूट न दे ॥ टेरे ॥
 कठिन माया के फांसी मे, बन्धा है सर्व संसारा ।
 भले जो मोहकी रस्सी, अगर टूटे तो डुटन दे ॥ १ ॥
 करो सेवा जाच्यो साधुओंकी, सुनो प्रभु नामकी चरचा ।
 विषयकी आस दुनियोसे, अगर भागे तो भागन दे ॥ २ ॥
 हमेशा जायकर बैठो, जहाँ सतसंग होता है ।
 सुनो नित ज्ञानकी चरचा, जगत रूठे तो रूठन दे ॥ ३ ॥
 काज अरूलाज तज करके, शरण वितरागकी लीजे ।
 हिराचन्द्र जगत तुझसे, अगर लाजे तो लाजन दे ॥ ४ ॥

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

११५

અગીઆર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ
તીર્થંકર ચરિત્ર.

आचार्यंग सूत्र.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૯૧ થી શરૂ.

અધ્યયન ૯ સુ. ઉપધાન શ્રુતઉદ્દેશા ૧૪. સૂત્રો ૪૬૨ થી ૫૨૨, ગાથા ૭૦
વિહાર^૧—

ગણુધર સુધર્મા સ્વામી પોતાના શિષ્ય, જંબુસ્વામીને કહે છે કે—

૧ તુરતમાં દિક્ષિત થએલ તે શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરે હેમંતઋતુમાં ઉઠીને બાણીને જે રીતે વિહાર કર્યો તે જેમ મેં સાંભળ્યું છે તેમ કહીશ.

૨ ભગવાને વિચાર્યું કે-હૈમંતઋતુમાં આવસ્રવડે હું (મને) ઢાંકીશ નહીં કેમકે તે ભગવાન જીવતા સુધી પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરનારા હતા છતાં વસ્ર ધારવું એ તેઓને વ્યવહાર માત્ર હતો (તેનું વર્તન તેમની જીવન કક્ષાને અનુકુળ હતું).

૩ ચાર માસથી વધારે વખત સુધી ઘણા લમરા વિગેરે જીવ જંતુઓ આવીને (ભગવાનના, શરીર પર ચડીને ફરતા હતા અને શરીર ઉપર બેસી રહીનેજ કરડતા હતા (ભગવાન શરીર પર સુગંધી દ્રવ્યોનું લેપન હતું જેના આકર્ષણથી આ લમરાઓ વિગેરે આવતા હતા).

૪ લગવાને એક વર્ષ અને એક મહિના સુધી (સ્કંધપર) વસ રાખ્યું ત્યાર પછી તેનો ત્યાગ કરી ત્યાગી-અણગાર થયા.

૫ ભગવાન હવે પુરૂષ પ્રમાણુ ભૂમિમાં દૃષ્ટિ સ્થાપીને સાવધાનતાથી ધ્યાન કરતા હતા પણ આવા ચક્ષુ જોઈને ભય પામેલા અને તેથી ભેગા થયેલા ઘણા (ખાજકો) ભગવાનને મારતા હતા અને કીકીઆરી રૂઢન કરતા હતા.

૬ ગીયોગીય સ્થાનમાં સ્ત્રીઓને યથાર્થપણે જાણુતા હતા સાંસારિક વ્યવહારથી સેવતા ન હતા એ પ્રમાણે તેઓ પોતાના આત્માભિમુખ બનીને ધ્યાન કરતા હતા.

૧ જેમ સાંભળ્યું છે તેમ કહીશ. જેમકે તુરતમાં દીક્ષિત, યજ્ઞેશ શ્રમણ લગવાને ઉડીને જાણીને હેમંત ઋતુમાં વિહાર કર્યો.

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૭ ભગવાન જે કોઈ ગૃહસ્થો હોય તેની સાથે હળ્યામળ્યા સિવાય ધ્યાન કરતા હતા. પૂછવા છતાં બોલતા નહીં, સરળ ભાવે આદ્યા જ જતા અતિ વર્તન કરતા ન હતા.

૮ પુણ્યહીન મનુષ્યોવડે લાકડીથી હણાએલ શરીરમાં ઉઝરડા કરાએલ કે બીજાઓવડે પ્રશંસા કરાએલ ભગવાન મૌનજ રહેતા હતા (કોઈ મારે કોઈ શરીરમાં સોળ પાડે કે કોઈ પ્રશંસા કરે પણ ભગવાન તે સળધે કાંઈ વિચાર પણ કરતા નહીં) ખરેખર દરેકને માટે આ વર્તન સુકર નથી.

૯ આત્મબળવાળા (સંયમમાં પરાક્રમવાળા) ભગવાન કઠોર પરિષ્કોની લોક પ્રસિદ્ધ નાચ ગાયનની દંડ યુદ્ધની કે મુદ્દિ યુદ્ધની દરકાર કરતા ન હતા.

૧૦ ભગવાન જ્ઞાત પુત્ર ક્યારેક એક બીજાની વાતોમાં તદ્દલીન થએલાઓને મધ્યસ્થપણે જોતા હતા, પણ આ બધાનું (પૂર્વોક્ત પરિષદ વિગેરેનું) ચિંતન કર્યા સિવાય જ્ઞાતપુત્ર વિચરતા હતા.

૧૧ ભગવાને દિક્ષા લીધા પહેલાંજ બે વર્ષો તથા કેટલાક દિવસો સુધી સચિત્તપાણીનો ત્યાગ કર્યો હતો તે એકતાને પામ્યા હતા, તેનો (કષાય) અગ્નિ બુદ્ધિ ગયો હતો તે આત્મમત દર્શનવાળા હતા અને શાંત હતા.

૧૨-૧૩ પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેજસ્કાય, વાયુકાય, વનસ્પતિ કાય, અને ત્રસકાય (હાલતા ચાલતા જીવજંતુ પ્રાણીઓ) ને સર્વ પ્રકારે છોડીને (બાણીને) આ બધા સત છે ચિત્ત છે (સંજ્ઞા) વાળા છે એમ બાણીને તેને કલેશ થાય એવી પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરીને ભગવાન મહાવીર વિચરતા હતા વળી ભગવાન મહાવીર એમ બાણતા હતા કે—

૧૪ સ્થાવર જીવો ત્રસપણે અને ત્રસજીવો સ્થાવર જીવપણે ઉપજે છે એમ કર્મવશ બનેલા અજ્ઞાન જીવો જુદી જુદી રીતે દરેક યોનિમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

૧૫ ભગવાને જોયું કે-ઉપાધિવાળો અજ્ઞ જીવ કર્મવડે લેપાય છે તેથી ભગવાને કર્મને સર્વ પ્રકારે બાણીને તે પાપકર્મનો પરિત્યાગ કર્યો.

૧૬ તે બુદ્ધિવાન જ્ઞાની ભગવાને બન્ને રીતનો આવતા કર્મનો પ્રવાહ હિંસા માર્ગ અને યોગ પ્રવૃત્તિ સર્વ સ્વરૂપે બાણીને શુદ્ધ સંયમનું આખ્યાન કર્યું છે.

૧૭ ભગવાન નિર્દોષ અહિંસાને પાળતા હતા, બીજાને પળાવતા હતા વળી જેને સ્ત્રીઓ સર્વ કર્મના મૂળરૂપે પરિજ્ઞાત હતી તેથી તેને તેજ સ્વરૂપે (સંસાર વૃદ્ધિનું મૂળ સ્ત્રી છે એમ) જોતા હતા.

૧૮ ભગવાન આધ્યા કર્મને સેવતા ન હતા કેમકે તેઓ તેના સેવનમાં સર્વ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૧૭

કર્મનો બંધ જોતા હતા. આ રીતે જે કાંઈ પાપવાણું હોય તેનો ત્યાગ કરીને ભગવાન નિર્દોષ આહાર લેતા હતા.

૧૯ તેઓ બીજાનું વસ્ત્ર પહેરતા નહીં, તેમ બીજાના પાત્રમાં ભોજન કરતા નહીં, પણ અપમાનને ગણકાર્યા વિના અશરણુપણે (બીજાની સહાય વિના ઓશિ-આળા થયા વિના) રસોડામાં જતા હતા.

૨૦ ભગવાન ખાદ્ય પેયની મર્યાદા જાણતા હતા, રસલોહુપ ન હતા. રસ લેવાની અપ્રતિજ્ઞાવાળા હતા. આંખને પણ યોગતા ન હતા અને શરીરને બંજ-વાળતા ન હતા.

૨૧ ભગવાન પડખે ક્યારેકજ જોતા હતા, પાછળ પણ ક્યારેકજ જોતા હતા અને પૂછવાથી ક્યારેકજ બોલતા હતા પણ રસ્તા તરફ દૃષ્ટિ રાખીને ચતનાપૂર્વક ચાલતા હતા. *

૨૨ અણગાર ભગવાને માર્ગમાં જતા જતા શિશિરઋતુમાં તે વસ્ત્રનો ત્યાગ કર્યો અને હાથને ખંભા ઉપર ટેકવ્યા વિના (ટાઢથી સંકેતો આપવા) લાંબા કરીને પરાક્રમ કરતા હતા (સંયમમાં આત્મબળને કેળવતા હતા.)

૨૩ મતિમાન ભગવાન બ્રાહ્મણ-મહાવીરે કોઈપણ જાતની લાલસા વગર અનેક પ્રકારે આ વિધિને પાળ્યો છે, બીજા તેને અનુસરે છે. “એમ હું કહું છું”.

વસતિ.

૧ ભગવાન મહાવીરે વિહારમાં જે જે સ્થાનમાં નિવાસ-શય્યા કરેલ છે તે કહો ? ભગવાનના નિવાસસ્થાનો આ પ્રમાણે છે.

૨ ભગવાન એક દિવસે ઉજ્જૈન ઘરમાં, કુબામાં વસે, પરજમાં કે હાટમાં વસે, જ્યારે એક દિવસે લુહારની કોઠમાં કે પરાળની ગંજીમાં (ઘાસની વળા-રમાં) હોય.

૩ ભગવાન એક દિવસે પરાનાં ઝુંપડામાં, બાગના ઘરોમાં કે નગરમાં હોય જ્યારે એક દિવસે મસાણામાં, સુનાં ઘરમાં કે આડની નીચે હોય.

૪ શ્રમણ ભગવાને તેર વર્ષ સુધી આ રીતે નિવાસ કર્યો અને અપ્રમત્ત ભાવે સમાધિથી જ જયણાપણાપૂર્વક રાત્રી દિવસ ધ્યાન કર્યું.

૫ ભગવાન ઇચ્છાપૂર્વક નિદ્રા લેતા ન હતા. જાગતા હતા અને આત્માને જાગડતા હતા. છતાં કદાચ શયન કરતા પણ તે નિદ્રાની લાલચ વિનાજ શયન કરતા હતા.

ગાથા ૨૧ મૂળ પાઠમાં અપ્પ શબ્દ વાપર્યો છે જેનો અર્થ “ થોડું ” એવો થાય છે જેથી અહીં તે શબ્દના સ્થાને ક્યારેક શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે.

૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૬ ભગવાન જાગતા હતા અને ફરીવાર યેસતા હતા. કોઈ વાર રાત્રે ઉઠીને બહાર જઈને મૂઢૂર્ત સુધી ચંક્રમણ (નિદ્રા ટાળવા માટે) કરતા હતા.

૭ ભગવાનને તે તે સ્થાનોમાં અનેકવિધ ભયંકર ઉપસર્ગો થયા છે. વાંકી ગતિવાળા (સાપ નોળિયા વિગેરે) પ્રાણીઓ તથા પક્ષિઓ ભગવાનને પીડતા હતા.

૮ ભગવાનને જારી કરનારા તથા ચોરો હેરાન કરતા હતા-શક્તિ હથિ-આરવાળા કોટવાળો હેરાન કરતા હતા અને ગામનો સંસર્ગ હોય ત્યારે સ્ત્રીઓ તથા પુરૂષો સતાવતા હતા.

૯-૧૦ ભગવાન આ લોક તરફથી થનારા કે અન્ય લોકના જીવો તરફથી થનારા સુગંધથી કે દુર્ગંધથી તથા અનેકવિધ શબ્દથી વિવિધ સ્પર્શવાળાં બીડા-મણાં અને ભયંકર ઉપસર્ગોને સમ્યકપણે સહન કરતા હતા તથા બહુ નહીં બેલનારા બ્રાહ્મણ-ભગવાન હર્ષ શોક ટાળીને વિચરતા હતા.

૧૧ ત્યાં મનુષ્યો પ્રશ્ન કરતા હતા, રાત્રે જાર પુરૂષો પુછતા હતા અને ઉત્તર ન મળવાથી ક્રોધ કરતા હતા, પણ નીરીહપણે સમાધિમાં રહેતા હતા.

૧૨ આ વચ્ચે અહીં કોણ છે ? ” એમ પૂછનારને ભગવાન “ હું ભિક્ષુ છું ” એવો ઉત્તર આપતા હતા. પણ કોઈ ક્રોધ કરે તો તો ભગવાન મૌનતાથી ધ્યાન કરતા હતા. કેમકે તેમનો એ ઉત્તમ આચાર છે.

૧૩-૧૪-૧૫ જ્યારે શિશિર ઋતુનો પવન ફુંકાતો હતો ત્યારે કેટલાક ધ્રુજતા હતા, કેટલાક તપસીઓ ઠારમાંથી બચવા માટે વાયરા વિનાની જગ્યા શોધતા હતા. કોઈ વચ્ચે પહેરવાને ચઢાતા હતા, કોઈ અગ્નિ સળગાવીને કે કપડાં ઓઢીને ઠારના દુઃખને સહી શકીશું એમ માનતા હતા. આ વખતે સંયમી ભગવાન નીરીહપણે ખુલ્લા સ્થાનમાં ઠંડી સહન કરતા હતા. અને ક્યારેક રાત્રે બહાર નીકળીને સમીતપણે ઉભા રહેતા હતા.

૧૬ મતિમાન ભગવાન મહાવીરે કોઈ પણ પ્રકારની કામના વગર આ વિધિને અનેક રીતે પાળ્યો છે “ બીજા તે પ્રમાણે પાળે છે ” એમ હું કહું છું.

ઉપસર્ગો.

૧ ભગવાન હમેશાં ઘાસની અણીને, ઠંડીના સ્પર્શને, સાપના સ્પર્શને, ડાંસના ડંખને અને મચ્છરના ડંખને તથા ભાતભાતના સ્પર્શને સામ્યતાથી સહન કરતા હતા.

૨ ભગવાન હૃદયર લાઠ ભૂમિમાં વિચરતા હતા, ત્યારે વજ્ર ભૂમિ અને શુભ્ર ભૂમિમાં ખરાબ નિવાસસ્થાનો અને હલકા આસનોને વાપરતા હતા.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૧૯

૩ ભગવાનને લાઠ દેશમાં ઘણા ઉપસર્ગો થયા. મનુષ્યો મારતા હતા આહાર લુખો મળતો હતો. કુતરાઓ કરડતા હતા અને ઉપર પડતા હતા.

૪ ભગવાનને કરડતા કુતરાઓને કોઈ અટકાવતું નહીં પણ “ સાધુને કુતરા કરડે ” એમ કુતરાને સીસકારતા હતા અને મારતા હતા.

૫-૬-૭ વજ્ર ભૂમિનો માનવ સમાજ આવેજ હતો. ઘણું લોકો લુખું ખાનારા હતા. ત્યાંના શ્રમણો (જૈન વિગેરે) લાકડી કે નાળ લઈને ચાલતા હતા તેમ છતાં પણ કુતરાઓ તેની પાછળ દોડતા હતા. કરડતા હતા. આ પ્રમાણે *લાઠમાં રહેલું એ બહુ દુષ્કર હતું જેથી ભગવાને પ્રાણદંડનો ત્યાગ કર્યો દેહને વોસરાવ્યો અને હિતયુદ્ધિવડે ગ્રામ કંટકોને (કાંટાઓને તથા કડવા વાક્યોને) સહન કર્યાં.

૮ ભગવાન મહાવીર ત્યાં સંગ્રામના મોખરે રહેલ હાથીને પેઠે વિજયી બન્યા-ભગવાનને તે લાઠમાં કોઈકવાર ગામ પણ મળ્યું ન હતું. (વિહાર કરતાં કરતાં સાંજ પડે પણ ગામ આવેજ નહીં.)

૯ ભગવાન વિહાર કરતા કરતા ગામના પાદરમાં આવે, પણ ગામમાં પ્રવેશ કરે તે પહેલાંજ લોકો બહાર નીકળીને ‘ અહીંથી દુર જા ’ એમ કહી મારતા હતા.

૧૦ ત્યાં ઘણું તો ભગવાનને પ્રથમ લાકડીથી મુઠીથી, લાલાની ફણથી, પત્થરથી કે ખોપરીથી મારતા હતા. અને કીકીઆરી કરતા હતા.

૧૧-૧૨ ભગવાનને શરીરમાંથી માંસ છેદાયું હોય છતાં પકડીને હેરાન કરતા હતા, ઘૂળ ઉડાડતા હતા, ઉપાડીને પછાડતા હતા આસનેથી ઉથલાવી દેતા હતા. પણ શરીરના ત્યાગી નિરીહ ભગવાન ઝુકેલા રહી દુઃખોને ઝીલતા હતા (દુઃખોને સહન કરતા હતા.)

૧૩ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ઉપસર્ગોને સહન કરવામાં રણ સંગ્રામને મોખરે રહેલ શુરાની પેઠે અચલ રહી વિહાર કરતા હતા.

૧૪ બુદ્ધિનિધાન ભગવાન મહાવીરે કોઈ પણ પ્રકારની ઇચ્છા વગર અનેક રીતે આ વિધિ પાળ્યો છે ” બીજા તેને અનુસરે છે એમ હું કહું છું.

તપસ્યા.

૧ ભગવાન રોગરહિત હતા છતાં મિતાહારી હતા. કદાચ સ્પર્શજન્ય (કરડવાથી થયેલ) કે અસ્પર્શજન્ય રોગ થતા તો દવા પણ કરતા નહીં.

૨ જ્ઞાની ભગવાન જીલાળ, વમન, દેહાભ્યાંગ સ્નાન શરીરચંપી અને દાંત પ્રક્ષાલન (મુખ પ્રક્ષાલન) કરતા ન હતા.

* લાઠ માટે જુઓ ભગ૦ ૧૫-૫૫૪.

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩ ઇન્દ્રિયોના વિષયથી વિરત પ્રાદ્ધાન્ય અને મૌની ભગવાન વિચરતા હતા પણ શિશિર ઋતુમાં કોઈવાર છાયામાં બેસીને ધ્યાન કરતા હતા.

૪ ભગવાન ઉનાળામાં તાપમાં ઉભડક આસને બેસીને આતાપના લેતા હતા તથા લુખા ચોખા, મંથુ અને અડદ વડે નિર્વાહ ચલાવતા હતા.

૫-૬ ભગવાને આ ત્રણ વસ્તુવડે નિર્વાહ કર્યો હતો અને ક્યારેક પંદર પંદર દિવસ મહિનો મહિનો દોઢ દોઢ મહિના બે બે મહિના કે છ માસ સુધી વિહાર કર્યા કર્યો (અર્થાત્ તદ્દન આહાર પાણી વિના ચલાવ્યું) ભગવાન રાત્રિ દિવસ નિરીહ રહેતા હતા અને ક્યારેક કરેલ આહાર પણ લેતા હતા.

૭ નિરીહ ભગવાન ક્યારેક ત્રીજે દિવસે, ક્યારેક ચોથે દિવસે, ક્યારેક પાંચમે દિવસે, અને ક્યારેક છઠ્ઠે દિવસે આહાર લેતા હતા.

૮ ભગવાન મહાવીર બાણીને પોતે પાપ કરતા નહીં, બીજા પાસે કરાવતા નહીં અને કરનારને અનુમોદતા નહીં.

૯ ભગવાન ગામ કે શહેરમાં જઈને બીજા માટે કરેલ (ખાસ ભગવાન માટે કરેલ ન હોય એવા) આહારમાંથી ચાચના કરતા હતા અને શુદ્ધ આહાર લઈને સાવધાનતાથી વાપરતા હતા.

૧૦ ભૂખ્યા કાગડાઓને અને બીજા રસસ્વાદી પ્રાણીઓને આહાર માટે રાહ બેતા બેઠા હોય તો તે બેઠેને ભગવાન આલ્યા જતા (તેઓના આહારમાંથી ભાગ પડાવતા નહીં).

૧૧-૧૨ ભગવાન આગળ ઉભેલા પ્રાદ્ધાન્યો, શ્રમણો, કંગાલ, અતિથિ, ચાંડાલ બીલાડા કે કુતરાને દેખીને તેમની વૃત્તિ છેદ કર્યા સિવાય તથા મનમાં રોષ ધર્યા સિવાય ધીમે પગલે આલ્યા જતા હતા એ રીતે અહિંસા ભાવે આહાર લેતા હતા.

૧૩ ભગવાનને ભીંજેલો સુકો ટાઢો જૂના અડદનો બુદ્ધસનો કે પુલાકનો આહાર મળતો હતો અને ક્યારેક મળતો પણ નહીં. છતાં સંયમમાં સ્થિર રહેતા હતા.

૧૪ ભગવાન મહાવીર નિર્વિકાર પણે આસનો વાળીને ધ્યાન કરતા હતા અને નિરીહપણે સમાધિપૂર્વક ઉર્ધ્વલોક અર્ધલોક તથા તિર્યગ્લોકને વિચારતા હતા.

૧૫ ભગવાન કષાય રહિત હતા, ગૃહિ વિનાના હતા. શબ્દરૂપમાં મૂર્છા રહિત હતા અને ધ્યાન કરતા હતા. છન્નસ્થ હોવા છતાં અતિશય પરાક્રમ દેખાડતા પણ જરાય પ્રમાદ કરતા નહી.

૧૬ ભગવાન પોતેજ બાણીને યોગ પ્રવૃત્તિને તાબે કરીને આત્મ શુદ્ધિ વરી ચૂક્યા હતા. વળી ચાવજીવ નિષ્કપટ અને શુદ્ધ ચર્યાવાળા હતા.

૧૭ મતિમાન ભગવાન પ્રાદ્ધાન્ય-મહાવીરે અનેક પ્રકારે કોઈપણ જાતની લાલસા વગર આ વિધિને આચર્યો છે. બીજા તેને અનુસરે છે એમ હું કહું છું.

(આલુ)

શ્રી વીરવાઙ્છા.

૧૨૧

“ શ્રી વીરવાઙ્છા. ”

(રાગ-હરિગિત.)

વિભુવીર તારા નામનો જર્પો જાપ હર હંમેશ હું,
પાપી વિચારો માહરા'ને દુષ્ટ ભાવો હૃદયના;
સાંકળ જની જે સજ્જત તેહથી તોડીં તે પલવારમાં,
આવીશ દોડી પાસ તારી ભક્તિની પાંખો વહે. (૧)

આતુર છે મુજ હૃદય આ એ વીર તારા દર્શને,
હા ! સિદ્ધશીલે ઉડવા પલવાર તો લલચાય છે;
ઉંચે નિહાળી એ ઘડી જ્યાં ચિંતણું વીર નામને,
મુજ આત્મને તુજ આત્મ સાથે વાત કરતો જોઉં હું. (૨)

પણ રે ગયો હા ! ક્યાં ગયો હા ! કેમ દેખાતો નથી,
હમણું હતો, હમણું હતો ને એટલામાં ક્યાં ગયો;
જાણે અજાણ્યે જાળનો શો વાંક એવો થઈ ગયો,
કે વિના જોયે અંતરતાણી દૃષ્ટી થકી અજાણો થયો. (૩)

કરુણા કરી પાછા કરો જાળક પરે દૃષ્ટી કરો,
લાવી દયા આપો તમારો સાથ હું અંબુ સદા;
દ્રો મુક્તિ વાડીલાલ વિનવે મોક્ષદાતા વીરજી,
ને 'વીરવાંછા' પૂરી થાતાં હાથ એ જોડે સહી. (૪)

વાડીલાલ જીવાભાઈ એકશી.-અંભાત.

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચક વિરચિત.

પૂજા પ્રકરણ.

મુનિરાજ શ્રી દર્શન વિજયજી મહારાજ (પુના) તરફથી એક જુની પ્રતનું એક પાનું સંસ્કૃતમાં લખેલું મળેલું હતું. તે સં. ૧૭૬૮ પ્રથમ ભાદ્રપદ શુદ્ધ ૧૪ ચુરવારના રોજ ગણિ જીવવિજયજીએ કચ્છ દેશમાં ધમડકા નગરમાં લખેલ છે, જેમાં એક બાળુ નીચે જણાવેલ ઉમાસ્વાતિ વાચક રચિત પૂજા પ્રકરણ અને પાછળની બાળુએ ચતારી અઠ દશની પરિપાટી લખેલ છે. જુની શોધ જોળ માટે ઉક્ત મહાત્મા શ્રમ લઈ રહેલ છે તેના પ્રયત્નનું આ ફળ અને ભક્તિના જિજ્ઞાસુને જાણવા યોગ્ય હોવાથી મહારાજશ્રીની આજ્ઞાથી તેનું ભાષાંતર અત્ર આપવામાં આવેલ છે.

પૂર્વ દિશાની સન્મુખ બેસીને સ્નાન કરવું, દાંતાણુ કરતી વખતે પશ્ચિમ દિશા તરફ મુખ રાખવું, પૂજા માટે સ્વેત વસ્ત્ર પહેરતી વખતે ઉત્તર દિશા તરફ મુખ રાખવું, અને પૂજા કરતી વખતે પૂર્વ કે ઉત્તર તરફ મુખ રાખવું. પોતાના ઘરમાં પ્રવેશ કરતાં ડાબી બાજુએ શદ્ય રહિત ભૂમિને વિષે દોઢ હાથ ઉંચી પીઠિકા કરી તેના પર દેરાસર કરવું. જે નીચી ભૂમિમાં દેરાસર કરે તો તેનો વંશ સંતતિ સહિત નીચે નીચે જાય છે. પૂજા કરનારે પૂર્વ કે ઉત્તર દિશાની સન્મુખ રહેવું. દક્ષિણ દિશા, પશ્ચિમ દિશા અને ચારે વિદિશા એ સર્વ વર્જવાની છે. જે પશ્ચિમ દિશા તરફ મુખ રાખી જિન પ્રતિમાની પૂજા કરે તો તેની સંતતિનો વિચ્છેદ થાય છે, દક્ષિણ તરફ મુખ રાખી પૂજા કરે તો તેને સંતતિ થાય જ નહીં, અગ્નિ ખુણામાં મુખ રાખી પૂજા કરે તો દિન પ્રતિદિન ધનની હાનિ થાય છે, વાયવ્ય ખુણામાં મુખ રાખી પૂજા કરે તો તેને સંતતિ થાય નહીં, નૈઋત્યખુણામાં મુખ રાખી પૂજા કરે તો તેના કુળનો ક્ષય થાય છે, અને ઇશાન ખુણા તરફ મુખ રાખી પૂજા કરે તો તેની સ્થિતિજ રહે નહીં. પ્રતિમાની નવાંગ પૂજા કરતાં પ્રથમ બે ચરણ, બે ઠીંચણ, બે હાથ, બે ખભા અને એક મસ્તક એ અનુક્રમ લેવાનો છે. ચંદન વિના કદાપિ પૂજા કરવી નહીં. પૂજા કરનારે પોતાના કપાળે, કંઠે, હૃદય-કમળ ઉપર અને ઉદર ઉપર તિલક કરવાનાં છે. ઉપર કદ્દા પ્રમાણે પ્રતિમાના નવ અંગે નવ તિલક કરી પૂજા કરવી. તેમાં પ્રાતઃકાળે વિચક્ષણ પુરૂષે પ્રથમ વાસક્ષેપથી પૂજા કરવી, મધ્યાહ્ન કાળે પુષ્પથી પૂજા કરવી અને સાયંકાળે ધુપ-દીપ સહિત પૂજા કરવી, પ્રતિમાની ડાબી બાજુએ ધુપ ઉવેખવો, ફળ નૈવેદ્ય વિગેરે અથ પૂજા પ્રતિમાની સન્મુખ પાસે કરવી, જિનપ્રતિમાની જમણી બાજુએ દીપક સ્થાપન કરવો, ધ્યાન તથા ચૈત્યવંદન પછી પ્રતિમાની જમણી બાજુએ રહીને કરવાનું છે. જે (પુષ્પ) હાથમાંથી પડી ગયું હોય, પૃથ્વીપર પડેલું હોય, પગના કોષ્ટપણ

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૧૨૩

ભાગને સ્પર્શેલું હોય, પોતાના મસ્તકથી ઉંચે રાખેલું હોય, ખરાબ-અપવિત્ર વસ્ત્રમાં રાખેલું હોય, પોતાની નાભિથી નીચે રાખેલું હોય, નીચે માથાસે સ્પર્શ કરેલું હોય, વરસાદના જળથી પરાભવ પામેલું-મીઝાએલું હોય અને તે સાથે જીવેથી દૂષિત (વ્યાસ) હોય, આવા પ્રકારનાં પુષ્પ, પત્ર અને ફળ જિનેશ્વરની પ્રીતિને માટે ભક્ત જનોએ ત્યાગ કરવાના છે. એક પુષ્પના બે કકડા કરવા નહીં, પુષ્પની કળીને પણ છેદવી-તોડવી (લેવી) નહીં. ચંપક અને કમળના પુષ્પનો લેદ (કકડા) કરવાથી વિશેષ દોષ લાગે છે. ૧ ચંદન ૨ ધુપ ૩ અક્ષત ૪ સાથીયો ૫ દીપક ૬ નૈવેદ્ય ૭ જળ અને ઉત્તમ ફળ ૮ આ આઠ વસ્તુઓથી જિનેશ્વરની અષ્ટ પ્રકારી પૂજા થાય છે. શાંતિને નિમિત્તે શ્વેત પુષ્પથી પૂજા કરવી, જ્યને માટે શ્યામ પુષ્પથી, કદ્યાણુને માટે રાતા પુષ્પથી, ભયના વિનાશ માટે લીલા વર્ણના પુષ્પથી, ધ્યાનાદિકના લાભ માટે પીળા પુષ્પથી અને મોક્ષની પ્રાપ્તિને માટે પંચ વર્ણના પુષ્પથી પૂજા કરવી. પૂજા, તપ, હોમ અને સ્વાધ્યાય વિગેરે ક્રિયા કરતી વખતે ફાટેલા, તુટેલા, સાંધેલા, રાતા વર્ણના અને ભયંકર દેખાય તેનાં બે વસ્ત્રો ધારણ કર્યા હોય તો તે પૂજાદિક સર્વ વ્યર્થ થાય છે. પદ્માસને બેસી, નાસિકાના અગ્ર ભાગ પર દૃષ્ટિ રાખી, મૌન ધારણ કરી તથા મુખકોશ ખાંધી જિનેશ્વરની પૂજા કરવી. ૧ સ્નાન ૨ વિલેપન ૩ અલંકાર ૪ પુષ્પ ૫ વાસણેપ ૬ ધૂપ, ૭ દીપ, ૮ ફળ, ૯ અક્ષત, ૧૦ પાન, ૧૧ સોપારી, ૧૨ નૈવેદ્ય ૧૩ જળ, ૧૪ વસ્ત્ર, ૧૫ ચામર, ૧૬ છત્ર, ૧૭ વાજિત્ર ૧૮ ગીત, ૧૯ નૃત્ય, ૨૦ સ્તુતિ, ૨૧ અને ભંડાર વૃદ્ધિ, આ રીતે એકવીશ પ્રકારી જિનેશ્વરની પૂજા નિરંતર સુર અને અસુરોએ કરેલી પ્રસિદ્ધ છે, તેને આ કળિકાળને લીધે કુમતિ જનોએ ખંડિત કરી છે. આ વસ્તુઓ સિવાય બીજી વસ્તુઓ પણ જે જે પોતાને ઈષ્ટ હોય તે તે વસ્તુવડે સારા ભાવથી જિનેશ્વરની પૂજા કરવી.

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક ૫૪૬ થી શરૂ.)

આત્મનિગ્રહથી કેવળ વ્યક્તિગત લાભ જ થાય છે એટલું જ નહિ પણ અન્ય સદ્ગુણોની માફક તેનાથી દેશને પણ મહાન લાભ થાય છે. જે દેશના લોકોમાં આત્મ-નિગ્રહ નથી હોતો એ દેશમાં દુર્ગુણો અને દુર્વ્યસનોની ઘણીજ વૃદ્ધિ થઈ જાય છે અને તે દેશ ટુંક સમયમાં ઘણીજ અવનત સ્થિતિએ પહોંચે છે.

૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દાખલા તરીકે કોઈ દુર્વ્યસન લઈએ. તો સૌથી પહેલું તો એ કે દુર્વ્યસન અથવા કોઈ જાતની ખરાબ ટેવ પડવી એજ સિદ્ધ કરે છે કે મનુષ્યમાં આત્મ-નિગ્રહ નથી. બીજું એ કે દુર્વ્યસની માણસ ઘીબ પ્રસંગે પણ આત્મ-નિગ્રહ પ્રકટ કરી શકતો નથી. દુર્વ્યસનથી જેટલી શારીરિક, આર્થિક અને રાજનૈતિક હાનિ થાય છે, તે કહેવાની આવશ્યકતા નથી. અફ્રીણના વ્યસનને લઈને ચીનના લોકોની જે દુર્દશા થઈ અને હજી પણ જે થોડી ઘણી થઈ રહી છે તે કોઈથી અબ્બાણી નથી. પાશ્ચાત્ય સભ્યતાને લઈને આ દેશમાં અનેક સફળણોનો પ્રચાર થયો છે તોપણ લોકોમાં કેટલાક દુર્ગુણો પણ દાખલ થયા છે. જેમાંનો એક મદ્યપાન છે. આપણે મદ્યપાનની ગણના પાંચ મહા પાતકોમાં ગણીએ છીએ. પરંતુ આજકાલ ઘણા લોકો એવા પણ જોવામાં આવે છે કે જેઓ એને દોષ ન માનતાં ફેશનનું એક આવશ્યક અંગ માને છે. એવા લોકોનો ઇશ્વર જ રક્ષક છે. જે મનુષ્ય જાણી બુઝીને વિષય ભોગમાં અને દુર્વ્યસનોમાં પડે છે તે ક્યાં સુધી સદાચારી રહી શકે ? વ્યક્તિ અથવા સમાજ એક વાર વિષયવાસનામાં ફસાઈ જાય છે કે તરતજ તેના સુખ, બળ, સ્વતંત્રતા, શૂરતા વિગેરે સર્વ ગુણો નાશ પામે છે. જ્યારે ઘણા લોકો કોઈ દુર્વ્યસનમાં ફસાઈ જાય છે ત્યારે સૌથી મોટું નુકસાન તો એ થાય છે કે લોકો તેનાથી થતી ખરાબી ભૂલી જાય છે. અને તેથી દુર્વ્યસન એક સામાન્ય અને નિત્યનું કામ થઈ પડે છે અને પછી તેના નિયમાનુસાર તે હમેશાં વધતું જ જાય છે. કદિપણ ઓછું થતું નથી. પરંતુ જો મનુષ્યના જ્ઞાનની યથેષ્ટ વૃદ્ધિ થાય છે, અને દુર્વ્યસનનો ત્યાગ કરવા ચાહે છે તો તેને માત્ર મનોનિગ્રહની જ આવશ્યકતા છે અને તેમાં જ તેનું પોતાનું તથા તેના દેશનું હિત સમાયલું છે. કોઈ વખત પોતાના દેશના આર્થિક હિતની ખાતર મનોનિગ્રહની પરમ આવશ્યકતા જણાય છે. એક વખત અમેરિકાના લોકોને ચીનની ચાનો ભારે શોખ હતો. અને એને લઈને દેશને કંઈક અધિક નુકસાન સહન કરવું પડતું હતું. એ ઉપરથી સૌ લોકોએ મળીને ચીનની આ તજ દેવાનો નિશ્ચય કર્યો. એનાથી દેશને ઘણુંજ લાભ થયો અને તે ઉપરાંત લોકોના મનોનિગ્રહનો અભ્યાસ વધ્યો. આપણા લોકો પણ જો ઇચ્છે તો એ રીતે મનોનિગ્રહ પૂર્વક અનેક નિર્થક તેમજ નુકસાનકારક વસ્તુઓના વ્યયથી બચી શકે અને પોતાને તથા પોતાના દેશને ઘણું લાભ કરી શકે.

પ્રત્યેક મનુષ્યને મનોનિગ્રહ દેખાડવાના બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રસંગ આવ્યા કરે છે. કોઈ મનુષ્યને પોતાનો કોથ દબાવવા માટે, લોભીને લોભથી બચવા માટે, દુર્વ્યસની મનુષ્યને દુર્વ્યસન છોડવા માટે પોતાના મનને વશ રાખવાની આવશ્યકતા છે. પરંતુ એક વસ્તુ એવી છે કે જેમાં આજકાલ ઘણું ભાગે સઘળા લોકોને મનો-

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૧૨૫

નિશ્ચય દેખાડવાની જરૂર પડે છે. અને એ વાત પોતાની યોગ્યતા અનુસાર જીવન વ્યતીત કરવાની છે. આજકાલ પોતાની યોગ્યતા ઉપરાંત વ્યય કરવાના રોગે એટલું બધું ભીષણરૂપ ધારણ કર્યું છે કે તેનાથી સંસારના લગભગ પોણોસો ટકા લોકો અત્યંત કષ્ટ પામી રહ્યા છે. પહેલાના એક પ્રકરણમાં આ વિષયમાં થોડુંક કહેવાઈ ગયું છે. આ સ્થળે અમે એટલું જ કહેવા ઇચ્છીએ છીએ કે બીજાની દેખાદેખીથી પોતાના ખર્ચ વિગેરે વધારી મૂકવામાં અને પોતાની જાતને વિપદાસ્ત કરવામાં બુદ્ધિમત્તા નથી રહેલી. જો આપણામાં થોડું પણ સાહસ અને મનોનિશ્ચય હોય તો તેનો સૌથી પહેલો ઉપયોગ આપણે એ દોષથી બચવા માટે કરવો જોઈએ. રહેણી કરણી વિગેરેમાં તો આપણે આપણાથી વધારે સંપન્ન લોકોની તરફ કદિપણ જોવું ન જોઈએ. આપણે કેવળ આપણી પોતાની આર્થિક અને પારિવારિક અવસ્થા ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. મોટા લોકોની દેખાદેખીથી ઠાઠમાઠથી રહેવા માટે અને પોતાની શ્રીમંતાઈ બતાવવા માટે જ ઘણા લોકો કરજ કરે છે અને છેવટે એ જોડી શ્રીમંતાઈ દેખાડીને પાછળથી ભીખારી બનાવી મૂકે છે. અમુક દિવસો બાદ લોકોને જોડી શ્રીમંતાઈ દેખાડીને પાછળથી ભીખારી બની પોતાના સંતાનોને દરિદ્ર બનાવી દેવાની અપેક્ષાએ હમેશાં સાધારણ સ્થિતિમાં રહેવું અને પોતાના પરિવારને સુખી રાખવો એ ઘણું સારું છે. પરંતુ આજકાલની પ્રથા એથી ઉદ્દી છે. લોકોને સસ્તા બાદીના કપડાં પહેરવામાં શરમ લાગે છે; વેપારીના તકાદા સાંભળવામાં અથવા તો કરજદાર બનવામાં શરમ નથી લાગતી. કોઈ નિર્લજ્જ મનુષ્યો તો એટલે સુધી કહે છે કે કરજદાર બનવું એ તો આજકાલની ફેશન છે. અને આપણી સરકાર પણ કરજદાર છે. તો પછી અમે કરજદાર બનીએ એમાં કયી મોટી વાત છે.

જે મનુષ્ય એમ ઇચ્છે છે કે લોકો તેને ખરેખરો શ્રીમંત અથવા લાયક ગણે તો સમજવું કે તે માણસ જૂઠો અને દગાબાજ છે. આપણા ગબ્બ ઉપરાંતની સ્થિતિ લોકોને બતાવવી એ દગાબાજ સિવાય બીજું કશું નથી. એથી ઉદ્દું જે મનુષ્ય સાચો હશે તેને લોકો ખરેખરો સંપન્ન ગણવા લાગશે તો તેને ઘણું જોડું લાગશે. એવો મનુષ્ય ગરીબાઈ પસંદ કરશે. પરંતુ કદી પણ કરજમાં નહિ ઉતરે. તેમજ જે લોકો પોતાની શક્તિ ઉપરાંત પોતાની સ્થિતિ બતાવે છે તેની અપેક્ષાએ તે વધારે પ્રતિષ્ઠાપાત્ર ગણાય છે. કેમકે તે જુઠો અથવા દગાબાજ નથી હોતો. એક વિદ્વાને તો એવા મનુષ્યને જુઠો અથવા દગાબાજ માણસ કરતાં પણ વધારે ખરાબ કહ્યો છે અને તે માટે તેણે એક ઘણું સારું કથન કહ્યું છે. તેણે કહ્યું છે કે જુઠું બાલનાર મનુષ્યની જુઠાઈ તો કેવળ વાતોમાં જ હોય છે. પરંતુ જે મનુષ્ય પોતાની સ્થિતિના સંબંધમાં છેતરવા માગે છે તેની જુઠાઈ તેના કૃત્યોમાં હોય છે. વળી કેવળ ખર્ચની અધિકતા જ સંપન્નતાનું ચિન્હ

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી. ખરેખરે સંપન્ન તો એજ મનુષ્ય છે કે જેનો ખર્ચ પોતાની આવક કરતાં ઓછો હોય છે. સંપન્ન બનવાની કામના ખરાબ નથી, પરંતુ તેની પૂર્ણતા માટે પ્રમાણિકતા પૂર્વક ઉદ્યોગ પરાયણ રહેવું જોઈએ.

આત્મ-સંયમ અથવા આત્મ-નિર્ભરતાની સાથેસાથ મનુષ્યમાં એક વિશેષ ગુણની ઘણી જ જરૂર છે. તે ગુણ સ્વાવલંબન છે. એ ગુણ એટલો બધો આવશ્યક, ઉપયોગી અને મહત્વપૂર્ણ છે કે સુપ્રસિદ્ધ અંગ્રેજ લેખક સ્માઈલ્સે તેને માટે 'Self-Help' નામનો એક સ્વતંત્ર ગ્રંથ લખ્યો છે. એવા ગુણના સમંધની સઘળી વાતો બીજી વાતોની સાથે આવા ન્હાનકડા લેખમાં આપવી તે ઘણુંજ કઠીન છે, તો પણ જ્યાં આગળ માનવજીવનને સાર્થક કરવાના ઉપાય બતાવવામાં આવે ત્યાં એ ગુણનો કંઈક ઉલ્લેખ કરવાની અત્યંત જરૂર છે, એટલા માટે તેના સમંધમાં કેટલીક મુખ્ય વાતો માટે આગળ કહેવામાં આવશે.

સ્વાવલંબનનો અર્થ એ છે કે આપણા બળઉપર આધાર રાખીને કામ કરવું. ઘણા લોકોને એવી ટેવ હોય છે કે તેઓ સઘળાં કામોમાં અને સઘળા પ્રસંગે બીજાની સહાયતા અથવા સંજની અપેક્ષા રાખે છે; તેઓ બીજાની સહાયતા વગર એક પગલું પણ આગળ ચાલી શકતા નથી, અને તેને લઈને તેઓનું સમસ્ત જીવન બગડી જાય છે. ઘણા લોકો એવા હોય છે કે જેઓ પોતે કદિપણ કોઈ જાતનો પરિશ્રમ અથવા ઉદ્યોગ કરતા નથી અને હુમેશાં રામ આશરે પડ્યા રહે છે. તેઓ એમ સમજતા હોય છે કોઈ દેવી શક્તિ આકાશમાંથી ઉતરીને પોતાના સઘળાં કામો કરી આપશે. એ બન્ને પ્રકારના મનુષ્યો કદિપણ સંસારમાં કોઈ સારૂ અથવા મોટું કાર્ય કરી શકતા નથી.

સુપ્રસિદ્ધ અંગ્રેજ કવિ શેલીએ એક વખત કહ્યું છે કે મનુષ્ય માત્રમાં એક એવી શક્તિ ગુપ્ત રહેલ છે કે તે જો ચાહે તો આકાશના તારાનીચે લાવી શકે; પરંતુ તેને માટે તેણે પોતાનો હાથ ઉંચકવો જોઈએ. અહિં આ 'હાથ ઉંચકવો' એ સંસારના સર્વ કાર્યોનો મૂલ મંત્ર છે. આગળ એક સ્થળે કહેવાઈ ગયું છે કે મનુષ્ય પોતાને જેવો ઇચ્છે તેવો બનાવી શકે છે. પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાની ઉન્નતિને અર્થ પોતેજ પ્રયત્નશીલ બનવું જોઈએ અને કદિપણ બીજાની સહાયતાની અપેક્ષા ન રાખવી જોઈએ. તેમજ હુમેશાં પોતાની જ શક્તિ ઉપર વિશ્વાસ રાખીને બધા કાર્ય કરવાં જોઈએ.

સંસારમાં પ્રવેશ કરતી વેળાએ પ્રત્યેક યુવકે સ્વાવલંબી બનવું જોઈએ. સ્વાવલંબનનો અર્થ એમ નથી કે તેણે કોઈ વિષયમાં પોતાના મિત્રોની સલાહ અથવા સંમતિ ન લેવી અને હુમેશાં પોતાનુંજ મનઘાયું કરવું. પણ કહેવાતું તાત્પર્ય એ છે કે તેણે હુમેશાં પોતાના પગ ઉપર જ દૃઢતા પૂર્વક ઉભા રહેવું અને

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૧૨૭

કઠિનતાઓનું નિવારણ તથા કાર્યોનું સાધન તેણે પોતાને હાથેજ કરવું. જે તેને ચાર માણસોની સાથે મળીને કામ કરવું પડે તો પણ પોતાનું કર્તવ્ય બીજાની સહાયતા વગર હમેશાં પોતેજ કરવું. એક પ્રસિદ્ધ અંગ્રેજી કહેવત છે કે એવા લોકોનેજ ઇશ્વરી સહાયતા મળ્યા કરે છે.

જે મનુષ્ય સાત્ત્વિક ભાવથી કોઈ મહાન કાર્ય કરવા ઇચ્છતો હોય અથવા એક નિષ્ઠાથી ધણું ધન સંચય કરવા ઇચ્છતો હોય તેણે બીજા પર નહિ પરંતુ પોતાની જાત ઉપર જ નિર્ભર રહેવું જોઈએ. મનુષ્યની ઉન્નતિ અને પૂર્ણતા હમેશાં સ્વાવલંબનથીજ થાય છે. આપણાં કાર્યો આપણી યોગ્યતાના વાસ્તવિક પરિચાયક નથી, પરંતુ આપણી યોગ્યતાનો વાસ્તવિક પરિચય આપણી કાર્ય કરવાની રીતથી થાય છે. અમુક મનુષ્યે કયું મહાન કાર્ય કયું એ નથી જોવામાં આવતું, પરંતુ તેણે પોતાના કર્તવ્યોનું પાલન કયી રીતે કયું એ જોવાય છે. તેમજ મનુષ્યના આત્માને વાસ્તવિક સુખ અને સંતોષ ત્યારેજ થાય છે કે જ્યારે તે યથા શક્તિ કોઈ કાર્યને માટે પુરેપુરે પરિશ્રમ કરે છે અને સમજે છે કે મેં તે કાર્ય માટે કોઈ જાતની ખામી રાખી નથી, પરંતુ જે મનુષ્ય વાતવાતમાં બીજાના મોં તરફ નજર નાંખે છે તે કદિપણ કશું કાર્ય કરી શકતો નથી તેમજ તેના આત્માને સુખ અથવા સંતોષની પ્રાપ્તિ થતી નથી.

જળરજસ્ત તોફાન પછી ચારે તરફ નિસ્તબ્ધતા પ્રસરી રહે છે, ઘોર યુદ્ધ થયા પછી મંગળમય શાંતિ ફેલાઈ રહે છે, કઠિન પરિશ્રમ અને પ્રયત્ન કર્યા પછી વિજયની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે. દૃઢ નિશ્ચયથી એ રીતે કાર્યસિદ્ધિ જરૂર થાય છે. પ્રત્યેક કાર્ય કરવા માટે કોઈને કોઈ ઉપાય અને પ્રત્યેક સ્થાને પહોંચવા માટે કોઈને કોઈ માર્ગ અવશ્ય સુઝી આવે છે. જે લોકોએ પોતે કઠિન પરિશ્રમ કરીને અને બીજાની સહાયતા વગર વિદ્યા અથવા વૈજ્ઞાનિક ઉપાર્જન કર્યા હોય છે અથવા કોઈ મહાન વૈજ્ઞાનિક આવિષ્કાર કર્યા હોય છે તેઓના જીવન ચરિત્ર વાંચીને લોકોમાં વિશિષ્ટ પ્રકારની સ્ફુર્તિ આવી જાય છે-તેઓમાં નવીન સંજીવની શક્તિનો સંચાર થઈ જાય છે. લોકો સમજવા લાગે છે કે જે રીતે તે લોકોએ મહાન કાર્ય કર્યા છે તે રીતે આપણે પણ મહાન કાર્યો કરવા સમર્થ થઈએ છીએ. આત્માવલંબનના દૃષ્ટાંતો એ રીતે બીજાઓને પણ આત્માવલંબન શીખવે છે. અને તેને માટે ઉત્તેજિત કરે છે.

[ચાલુ]

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કુકુકુકુકુકુકુકુકુકુ
 કુકુકુકુકુકુકુકુકુકુકુકુ
 મુસાફરને !
 કુકુકુકુકુકુકુકુકુકુકુકુ

રાગ-માલ—(અમારી ગુણવંતી ગુજરાત.)

મુસાફર ! સાચો પન્થ ન ભૂલ, (૨)

સાચો માર્ગ આ શ્રી મહાવીરનો, મળીઓ મહા અનુકુળ,
 જ્ઞાનનું પાન કરી પ્રેમેથી, કાઢી લે ભવ દુઃખ શુભ. મુસાફર.

મોજ-મજમાં ઘેલા માનવ, શીઠને રહે મરશુલ,
 એ પન્થે છે આત્મ ગુણોની, હાનિ તો કર નહિ ભુલ. મુસાફર.

પરધન-પરસ્ત્રીની લેશ લાલચમાં, લપટીશ નહિ બીડકુલ,
 આતમનું હિત એથી ન થાશે, રહેશે ધુળની ધુળ. મુસાફર.

સફ્થુર સંગે જ્ઞાન તરંગે, રંગે ભિમંગે ઝુલ,
 તત્વ વિચારી તુર્ત શોધી લે, ભવ બ્રમણાનું મૂળ. મુસાફર.

વીર પ્રભુનું શાસન પામી, પામી આ સમય અમૂલ,
 મનસુખ સફળ મુસાફરી કરવા, ભક્તિમાં કર દેહ દુલ. મુસાફર.

મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ—વઢવાણ કાંપ

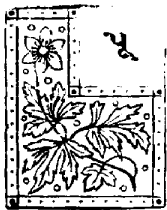

પૂનામાં અપૂર્વ જ્ઞાન મહોત્સવ.

૧૨૯

પૂનામાં અપૂર્વજ્ઞાન મહોત્સવ. તેનો સુંદર દર્શનીય કાર્યક્રમ.

મીસ જોનસનનું જ્ઞાનના દર્શનાર્થે આવાગમન તથા પૂનાના પ્રસિદ્ધ
પ્રોફેસરોનું જ્ઞાન મહોત્સવ જોવા આવવાનો રમ્ય સમય.
બે દિવસ વધુ ચાલેલો પ્રોગ્રામ.

પૂનામાં પાલીતાણા શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલનાં સંસ્થાપક
વિદ્વરત્ન મુનિ મહારાજશ્રી ચારિત્રવિજયજી (કચ્છી) ના
વિદ્વાન શિષ્યો મુનિ મહારાજશ્રી દર્શનવિજયજી આદિ
ગિરાજે છે. તેમના ઉપદેશથી પૂનામાં થયેલ જ્ઞાન મહોત્સવ
અપૂર્વ હતો. જરાખર કાર્તિક શુદ્ધ બીજથી મુનિ મહારાજ શ્રી
જ્ઞાનવિજયજીએ જ્ઞાનરચના કરવાનો પ્રયાસ શરૂ કર્યો. ત્રણ દિવસ સુધી લાગત
પ્રયાસ કરી પુસ્તકોની સુંદર રચના કરી જૈન જીવનના તંત્રી શ્રીયુત મોતીલાલ
લાધાજીએ પોતાનો અનુપમ પુસ્તક સંગ્રહ રજુ કર્યો—મહારાષ્ટ્રીય જૈનના તંત્રી
પોપટલાલ રામચંદ શાહે તેમાં રસ ભર્યો ભાગ લીધો અને આ સિવાય બીજા
પણ સંઘના કાર્યકર્તાઓએ ખુબ ભાગ લઈ આ મહોત્સવ શોભાવવા ખુબ પ્રયત્ન
કર્યો. પૂનામાં આવો સુંદર જ્ઞાનમહોત્સવ—જ્ઞાન રચના હજી સુધી કદી થઈ નહોતી.
સુંદર ત્રણ ખંડમાં પ્રાચીન અર્વાચીન પુસ્તકો અનેકવિધ ફરનીયરથી
શોભાવવામાં આવ્યાં હતાં, એક બાજુ જૈન સમાજનાં બધાં પ્રસિદ્ધ પત્રો ગોઠવ-
વામાં આવ્યાં હતાં, બીજી બાજુ પ્રાચીન તાડપત્રના પુસ્તકોના ફોટા મુકવામાં
આવ્યા હતા, તેની નજીકમાં હસ્તલિખિત સુંદર પ્રાચીન પત્રો, જીનાં ચિત્રો,
સ્તોત્રબદ્ધ કુલમાળા, કલિકાળ સર્વજ્ઞ ચાતુર્વિધૈક બ્રહ્મા શ્રીમદ્ હેમચંદ્રસૂરિશ્વર-
જીનો ફોટો, ઉત્તરાધ્યયન અને દશવૈકલિક સૂત્રના ફોટા, નજીકમાં મોટા ગરૂડા
પાર્શ્વનાથજીનો ચિતરેલો ફોટો સાધુઓનાં ઉપકરણો આદિ ગોઠવવામાં
આવ્યાં હતાં.

જ્ઞાન પંચમીની સહવારમાં જ સેંકડો જૈનો જ્ઞાનના દર્શનાર્થે આવતા હતા,
પૂજ્ય મુનિ મહારાજશ્રી દર્શનવિજયજીએ સહવારમાં જ્ઞાનનું માહાત્મ્ય, જ્ઞાનનો
પ્રતાપ, જ્ઞાનપંચમી, જ્ઞાન સંબંધી સુંદર સચોટ વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

છઠ્ઠે દિવસે અગાઉથી જાહેર થયા પ્રમાણે મીસ જોનસન આવવાનાં હોવા-

૧૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થી જ “ જ્ઞાનપંચમી મહોત્સવ ” સંગ્રામી આમંત્રણ કાર્ડ કાઢી અહીંના જૈનેતર વિદ્વાન, પ્રોફેસરોને મોકલાવ્યાં હતાં. આજે પણ બાકી રહેલા તથા લશ્કરનો જૈનસમાજ જ્ઞાનના દર્શનાર્થે આવતો હતો. બપોરે બરોબર, બે વાગ્યાથી જનતા આવવા માંડી હતી, પ્રોફેસર લઘુ પ્રથમ આવ્યા હતાં ત્યાર પછી મહારાષ્ટ્રના વિદ્વાન સમાજનું નૂર પ્રોફેસર શિવનાથ પરાંજપે, વેદાન્ત વાગીશ વ્યાકરણાચાર્ય શ્રીધર શાસ્ત્રી પાઠક મહાન જ્ઞાનકોપના કાર્યકરતા પ્રોફેસર દાંતે આવ્યા અને જૈનધર્મનો આ અપૂર્વ પુસ્તક સંગ્રહ જોઈ ઘણાજ આનંદિત થયા. જેસલમેરના ભંડારના તાડપત્રના ફોટાઓ સાધુઓનાં ઉપકરણો અને તેમાંય ઓઘા, પાત્રાં આદિ જોઈ ઘણા રાજી થયા. દરેક પ્રાચીન પુસ્તકો ઝીણવટથી તપાસી કઈ સાલમાં કોણે બનાવ્યા ઇત્યાદિ જ્ઞાન મેળવતા હતા. ત્યારપછી સાડા ત્રણ વાગે મીસ જોનસન અને પ્રોફેસર શરૂ આવ્યા અને તેમણે પણ ખુબ ઝીણવટથી પુસ્તકો તપાસ્યાં. ચૌદ સ્વપ્ન, ચાંદીનું કલ્પવૃક્ષ, જેસલમેરના ભંડારના પુસ્તકોના ફોટાઓ. સાધુઓના ઉપકરણો તપાસ્યાં મુનિ મહારાજોને મળ્યાં અને પછી બધાં સામેના વ્યાખ્યાન હોલમાં પધાર્યા.

ત્યાં પ્રથમ પ્રોફેસર શરૂએ મીસ જોનસનની ઓળખાણ આપતાં જણાવ્યું કે “ ત્રિપષ્ઠિ ” નું ઇંગલીશ ભાષાંતર તેઓ કરે છે તેઓ બી. એ. છે અને જૈન સાહિત્યનો અભ્યાસ કરવા અમેરિકાની યુનિવર્સિટી તરફથી અહીં આવ્યાં છે. ત્યાર પછી પ્રોફેસર શિવનાથ મહાદેવ પરાંજપે બોદયા કે આજે જૈન ધર્મને રાજ્યાશ્રય નથી છતાં જૈનધર્મ આટલી ઉન્નત સ્થિતિએ હોય તો આ તમારાં જ્ઞાન ભંડારનાં પુસ્તકો, ત્યાગી સાધુઓ અને શ્રીમંત જૈનોને જ આભારી છે. અમારા વૈદિક સાહિત્યમાં જ્ઞાનનું માહાત્મ્ય છે પણ આટલું બધું નહિં. તમારામાં જ્ઞાનપૂજા અને જ્ઞાન માહાત્મ્ય બહુ સુંદર અને ઉચ્ચ છે. જૈનેતરોએ આમાંથી ઘણું શીખવાનું છે, જૈન સાહિત્યનો આવો અપૂર્વ ખજાનો અહીં જોઈ મને ખુબ આનંદ થયો છે, આવી જ્ઞાનપંચમી એક દિવસ માટે નહીં પણ હંમેશાને માટે જ્ઞાનપંચમી થાય ને તેના ઉત્સવો થાય તો કેવું સાડું. જૈનેતર વિદ્વાનોને જૈનધર્મના સાહિત્ય તરફ હવે પ્રેમ જાગ્યો છે તો તમે તેમને તમારું સાહિત્ય પુરું પાડો, તેમની જ્ઞાનપિપાસા સંતોષવા પ્રયાસ કરો તો સાડું. અમારે તમારા ધર્મનાં પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવો હોય પણ તમારા પુસ્તકો ન મળે. અહીં પૂનામાં એકપણ સારી જૈન સાહિત્યની લાયબ્રેરી નથી માટે અહીંના શ્રીમંત જૈનો અને મુનિ મહારાજોને મારી સુચના છે કે એક સુંદર જ્ઞાનભંડાર-લાયબ્રેરી સ્થાપી તમારી જ્ઞાન-ભક્તિ બતાવો મને આજનો આ સમારંભ જોઈ ખુબ આનંદ થયો છે. ત્યાર પછી વેદાન્ત વાગીશ પાઠક શાસ્ત્રાએ કહ્યું કે આ જ્ઞાન પ્રદર્શન નહીં પણ

જ્ઞાન વિદ્યાસ છે. જૈન સમાજમાં હેમચંદ્ર સૂરિશ્રી એક સમર્થ જ્ઞાની આચાર્ય થઈ ગયા છે. જૈનેતરોમાં વ્યાકરણ તો હેમસૂરિનું પણ વ્યાકરણ અમારું, કાવ્યપ્રકાશ તો હેમસૂરિનું કાવ્યાનુશાસન, છન્દોનુશાસન આદિ ગ્રંથો છે. જૈનોમાં એક પ્રથા સુંદર છે કે મૂળ ગ્રંથ ઉપર પોતેજ ટીકા રચે છે જેથી અર્થની વિકૃતિ ન થાય. અમારા ગ્રંથોમાં મૂળ બીજાનું હોય તો ટીકા બીજાની હોય છે ખરેખર હેમચંદ્રાચાર્યથી જૈન સાહિત્ય શોભે છે. તેઓ ન થયા હોત તો આજે જૈનસાહિત્ય આટલી ઉન્નત સ્થિતિએ ન હોત. પ્રોફેસર દાંતેએ કહ્યું કે મરાઠી જ્ઞાનકોષ વખતે અમને તમારાં પુસ્તકો નહોતાં મળ્યાં, નહીં તો ભૂલો ન થાત. અમને તો ખબર પણ નહિ કે તમારું આટલું બધું પુસ્તક સાહિત્ય છે. હવે ગુજરાતી જ્ઞાનકોશ વખતે અને મરાઠી જ્ઞાનકોશના સુધારામાં જૈન મંડળીના સહકારથી કામ કરી ભૂલો સુધારીશું અને તમારા પુસ્તકોનો સારો ઉપયોગ કરીશું. પૂનામાં આવો જ્ઞાન સમારંભ પ્રથમ છે, આવા પુસ્તકો મળવા હમીંલ છે. આ વખતે પ્રોફેસર પોતદાર તથા ભાંડારકર ઈન્ટસ્ટીટ્યુટના સેક્રટરી પ્રોફેસર વેલવનકર આવ્યા હતા. ત્યારપછી એક ભાઈએ હિન્દીમાં ભાષણ કર્યું હતું તેમની પછી આહર્ત મત પ્રભાકર તરફથી છપાયેલાં પુસ્તકો પ્રોફેસર વેલવનકરના હાથે મીસ જોનસનને ભેટ આપવામાં આવ્યાં હતાં. પ્રોફેસર વેલવનકરે પહેલાં ઈંગ્લીશમાં અને પછી મરાઠીમાં ભાષણ કરતાં કહ્યું કે જૈન સાહિત્યમાં પુષ્કળ ગ્રંથો છે પણ અત્યાર સુધી જૂના મૌલીક ગ્રંથો બહાર નહોતા પડતા તે હવે બહાર પડવા લાગ્યા છે એ ઘણું સારું છે. અમારે જૈન સાહિત્ય સંબંધી જાણવું હોય તો જર્મન સાહિત્ય જેવું પડે છે તો તમે હવે સારા ગ્રંથો બહાર પાડો અને જૈનેતર વિદ્વાનોને આપો. ત્યાર પછી પ્રોફેસર પોતદારે બહુ સુંદર ભાષણ કરતાં જણાવ્યું કે તમારા સાહિત્યના ઘણાં અવશેષો કર્ણાટક તરફ છે. હું હમણાં વિજય નગર તરફ જઈ આવ્યો ત્યાં તો તમારા ધર્મનાં અવશેષો એટલાં બધાં છે કે તે તરફના લોકોને બીલકુલ દરકાર નથી. તમારા સાહિત્યમાં બધાને પ્રેમ છે મત ભેદ કાઢી સાહિત્ય તપાસીએ તો ઘણું ઘણું જાણવાનું તમારા સાહિત્યમાંથી મળે તેમ છે. જર્મનીમાં જે તમારા ગ્રંથો છે તે બહુ થોડા અને ટુંકા છે. જૈન સાહિત્ય સંબંધી એક એવો ગ્રંથ બહાર પાડો કે તેમાં બધાં તત્વોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય. તેમણે પણ જૈન જ્ઞાન ભંડાર લાયબ્રેરીની ખાસ જરૂર બતાવી હતી, પૂના આખા સુંબઈ ઇલાકાનું કેંગવણીનું કેંદ્ર અને અહીં જૈન સાહિત્યના અભ્યાસીઓ માટે અપૂર્વ જૈન ગ્રંથોની એક પણ સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ન હોય તે ઠીક નહીં. ત્યારપછી મીસ જોનસન થોડું બોલ્યાં હતાં. “તમે મારું આટલું બધું ગૌરવ કર્યું તેથી હું ઘણી ખુશી થઈ છું મેં આ જ્ઞાન સમારંભ-જ્ઞાન ભાંડાર જોયો અને તપાસ્યો. મારું મન ઘણું

પ્રધુક્ષિત થયું છે હું તમારા ઘણું તીર્થ ક્ષેત્રોમાં ગઈ છું. તમારા સમાજે મારો ખુબ સત્કાર કર્યો છે મને જૈન ધર્મના સાહિત્ય ઉપર ખુબ પ્રેમ છે અને હું તે અધ્યયન કરું છું. ત્યારપછી મરાઠી જ્ઞાન કોશના કર્તા ડૉ. કેતકર પી. એચ. ડી. એ જણાવ્યું કે ખરેખર આજના આ સમારંભથી અમને ખુબ આનંદ થયો છે. તમે અહીં જૈન લાયબ્રેરી સ્થાપો તો ઘણું સારું છે. એક દિવસ માટે આવો ઉત્સવ કરી બેસી રહો તે ઠીક નહીં. નિરંતર આવું થાય એ સારું છે. મુનિ મહારાજશ્રી દર્શનવિજયજીએ ગુજરાતીમાં વ્યાખ્યાન આપતા જણાવ્યું કે અમારા સાહિત્યની સેવા વૈશ્યાએજ નહિ પણ ક્ષત્રિઓ અને બ્રાહ્મણોએ પણ ખુબ કરી. અમારા તીર્થ કરો તથા મદલવાદી આદિ આચાર્ય ક્ષત્રિઓજ હતા. જૈન ન્યાયના આઘ અંથકર્તા સિદ્ધસેન દિવાકર અને ચૌદસો ચુમાલીસ અંથના કર્તા હરિભદ્રસૂરી આદિ બ્રાહ્મણોજ હતા. હેમચંદ્રાચાર્યથી એકલા જૈનોજ નહિ પણ આખું ગુજરાત અભિમાન લે તેમ છે. ગુજરાતમાં કોઈ વ્યાકરણી નથી પાક્યો. સમર્થ કવિ યોગી નથી પાક્યો, હેમચંદ્રસૂરિજ બધામાં પ્રથમ છે. જ્ઞાન અને જ્ઞાનનું માહાત્મ્ય જૈન શાસ્ત્રોમાં બહુ ઉંચું પ્રકાશ્યું છે. જૈનોએ સંસ્કૃત સાહિત્યની ખુબ સેવા બજાવી છે. આજે પંચાંગી વ્યાકરણ હેમચંદ્રાચાર્યનું છે. બીજા કોણ છે કે જોણે પંચાંગી વ્યાકરણ સ્વતંત્ર બનાવ્યું હોય. પ્રોફેસર પરાંજપેએ કહ્યું તેમ અહિં નિરંતર જ્ઞાન ઉત્સવ થાય તે માટે સુંદર જ્ઞાન ભંડારની આવશ્યકતા છે.

ત્યારપછી પોપટલાલ શાહે બધાનો આભાર માન્યો હતો અને છેલ્લે શેઠ બાબુલાલ નાનચંદે મીસ જોનસનને કહ્યું કે આપને જોવા અહીંની ઘણી જાહેનો આવી છે માટે આપ થોડીવાર સભામાં ઉભા રહો તો સારું. ત્યારપછી મીસ જોનસન થોડીવાર ઉભાં રહ્યાં હતાં. આજે આખું પૂના અહીં હાજર હતું. ઉભા રહેવાની જગ્યા નહોતી ઉપર બારીઓએ અને અગાશીમાં પણ માણસો સમાતા નહોતા. ત્યાંથી પછી બધી મંડળી ઉઠી. ફરીવાર પુસ્તકો તપાસવા ગઈ હતી.

ત્યારપછી ફ્રાંટો લેવામાં આવ્યા હતા. ત્રીજે દિવસે અહીં પૂજા રાખવામાં આવી હતી. આજે પણ આ સુંદર જ્ઞાન રચના જોવા જૈનો આવેજ જાય છે અને કહે છે કે અમારી જીંદગીમાં આવું સુંદર નથી જોયું; આનો ખાસ પ્રયત્ન અહીં બિરાજતા મુનિ મહારાજોનેજ છે.

તા. ૬.—આજે અહીંના પ્રસિદ્ધ પત્ર કેસરીમાં આ જ્ઞાન સમારંભના સમાચાર આવ્યા હતા તે વાંચી બીજા ઘણા અજૈન વિક્રાનો જ્ઞાન રચના જોવા આવ્યા હતા. તેમાં હિન્દુ મહાસભાના પ્રમુખ ચિત્રાવશાસ્ત્રી, તથા તિલક મહા વિદ્યાલયના પ્રમુખ આદિ મુખ્ય હતા. તેમણે કહ્યું કે “જૈન વાંઠમય આટલા બધા વિપુલ પ્રમાણમાં છે તેની તો અમને કદપના પણ નહોતી. અહીંના જૈનોને પણ

શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત.

૧૩૩

ખબર નહીં હોય કે અમારું વાહન અટલા વિપુલ પ્રમાણમાં છે. અમે તો આજે આટલાં બધાં તમારાં—જૈન ધર્મનાં પુસ્તકો જોયાં. હું ખુબ ખુશી થયો છું, મને લાગે છે કે આ સમારંભ બે દિવસ લાંબાવો તો સારું. ઘણા અજૈન વિદ્વાનોને આ સમારંભની આજે ખબર પડી છે; કાલે ઘણા વિદ્વાનો આવશે. તેમના કહેવાથી સમારંભ કાર્તિક શુદ્ધિ ૯ સુધી રાખવામાં આવ્યો હતો. ઘણા અજૈન વિદ્વાનો તેનો લાભ લઈ ગયા છે.

આજે તારીખ ત્રીજીએ પણ ઘણા અજૈન વિદ્વાનો આવ્યા હતા. મી. મજ-સુદાર (સરદાર) તો આ પુસ્તક સંગ્રહ જોઈ ખુબ આનંદિત થયા અને જણાવ્યું કે “ હું સંસ્કૃત વાહનનો સારો અભ્યાસી છું તેમાં તમારા જૈન ધર્મના સાહિત્યનો અદ્વિતીય હિસ્સો છે. અમારા કરતાં તમારું સાહિત્ય ઘણું જીવંત—પ્રાચીન છે. પછી મુનિ મહારાજોને કહ્યું કે “ જો આપ અહીં સાર્વજનિક જૈન લાયબ્રેરી કરો તો હું પણ જરૂર મદદ આપીશ. સંસ્કૃત સાહિત્યના અભ્યાસીઓને તમારું સાહિત્ય વાંચ્યા સિવાય ચાલે તેમજ નથી. મારા સંગ્રહમાં પણ તમારા ધર્મના ઘણાં પુસ્તકો છે વગેરે વગેરે.

તારીખ ચોથીએ સહવારમાં આ જ્ઞાન સમારંભ પૂર્ણ થયું હતું.

“ શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત. ”

સાધુ સમ્મેલન:—

શ્રી શત્રુંજયના પ્રશ્ને આખી સમાજને હચમચાવી મુકી છે, સારંગ ભારત વર્ષ આપણા આ પ્રશ્ન તરફ આતુર નયને જોઈ રહ્યું છે, મહાસાગરની ભરતીની જેમ આપણાં હૃદયો ખળ-ભળ્યાં પણ પરિણામની આશા હજી જણાતી નથી. નોકરશાહીના હૃદયમાં ગમે તે ભાવના હોય છતાં તમારો મારી મોટું લાલ રાખવામાં આવે છે. પણ આ વખતે અમારી સમાજના સુકાનીઓ, અમારી સમાજના શિરતાજો, મુગટ મણીઓ, સાગી સાધુઓ ક્યાં છે ? શું આ પ્રશ્ને તેમનાં હૃદય નથી હચમચાવ્યાં ? અમારા તીર્થો એ શિરતાજોએ સંરક્ષ્યા છે, એ મુગટ મણીઓના પ્રતાપેજ ઝળહળી રહ્યાં છે; એ અમારા લક્ષ્ય બહાર નથી. પરંતુ આજે એ સુકાનીઓની પરમ આવશ્યકતા છે આજે સમાજ પોકારીને આહવાન કરે છે. ક્યાં છે અમારા એ સુકાનીઓ આવો આવો બહાર આવી આપતું સુકાન સંભાળો. આવા કટો કડીના મામલામાં અમારા ત્યાગી સાધુ મહાત્માઓ એક સ્થળે ભેગા મળી વિચાર વિનિમય કરી, મતભેદ દૂરનાવી એક રાજમાર્ગ સમાજ સન્મુખ મુકવો જોઈએ; અને તેને માટે એક સાધુ સમ્મેલનની અનિવાર્ય અગત્ય છે.

+ + + + +

આજે સાધુઓના વચનો ઉપર સમાજ પોતાનો બધો ભોગ આપવા તૈયાર છે, તેમના ઉપદેશથી સમાજનો ઉદ્ધાર રક્ષણ માત્ર થાય તેમ છે. તેમની શક્તિ, તેમનો ત્યાગ અને ચારિત્ર તેજ એટલાં અદ્ભૂત, અનુપમ છે કે તેઓ ધારે તે જરૂર કરી શકે એનો અમને વિશ્વાસ છે. પણ આજે એ શક્તિ ફારવનાર સમર્થ સાધુ પુરૂષની જરૂર છે. આજે સમાજ સુધોગ્ય નેતાની તીર્તીક્ષ્ણ કરી રહી છે. ચોતરફથી હુમલાઓ થઈ રહ્યા છે. દિગંબરો તીર્થો અને મંદિરોના ભાગને મેળવવા માટે કમ્મર કસી આપણી સામે મોરચા માંડી રહ્યા છે. જોતેતરો પણ આપણા આચાર્ય દેવો ઉપર મનમાનતા આક્ષેપો કરી મળ માણી રહ્યા છે. અને આજનો યુવાન વર્ગ ધાર્મિક જ્ઞાનથી વિરક્ત બની અજોનોના પંથના પગરણ માંડવા ઉત્સુક છે. આવા વિકટ સમયમાં અમારા સાધુ મહાત્માઓ એકત્ર થઈ વિચારોની આપ લે કરવા, તીર્થ ધર્મ અને સમાજના ઉદ્ધાર માટે એક ન થઈ શકે ? આજે ઉપદેશની એક વાક્યતા ન થઈ શકે ? સાધુઓના સમ્મેલન સિવાય, તેમનામાં એકતા થયા સિવાય ઉપદેશની એક વાક્યતા થવી અશક્ય છે, જ્યાં પોતાના સુકાનીઓમાં નેતાઓમાં એકતા ન હોય, ભેગા મળી કાર્ય કરવાની ઇચ્છા ન હોય, અને ઉપદેશની એક વાક્યતા ન હોય તો પછી અનુયાયિઓમાં એકતા થવી મુશ્કેલ છે. આજે ગામો-ગામ કુસંપતું કરવત ઝપાટાબંધ આગળ વધતું જાય છે. અને તેનાં પરિણામો પણ અનિષ્ટ આવતાં જાય છે. ધાર્મિક અને સામાજિક કાર્યોમાં મંદતાનો પવન લાગી ગયો છે. તો આપ સાધુ મહાત્માઓ ઉપદેશના તણખાથી મંદતાને દૂર કરો, કાર્ય શક્તિની જ્વાલા પ્રગટાવો.

એક વાર જોઈને સૂત્રો કંઠથી દૂર થવાની તૈયારીમાં હતાં. તે વખતે મહર્ષિ દેવર્દિ ગણી ક્ષમાશ્રમણે મોટું સાધુમંડળ એકઠું કરી શત્રુંજયની છાયામાં—વલ્લભીમાં જોઈને આગમો પુસ્તકો—તાડપત્રો ઉપર લખાવરાત્રી, મથુરામાં પણ એ રીતેજ અન્યું છે અને આગમો જળવાઈ રહ્યાં. આવીજ રીતે આપણા છેલ્લા ક્રિયાચોદ્ધાર વખતે પણ અન્યું છે. તપસ્વી શ્રી સત્ય-વિજયજી ગણી અને મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીએ અનેક સુસાધુઓને એકઠા કરી શાસ્ત્રાધારે ક્રિયાદ્ધાર કર્યો હતો. એ કોનાથી અજ્ઞાન્યું છે ? આજે એ સમય નજીક આવી પહોંચ્યો છે. આપણામાં સ્વતંત્રતા અને અંતર અવાજના નામે સ્વચ્છંદતા પોષાય છે. જોતે જોમ આવે તેમ બોલવા લખવાની છૂટનો પરવાનો મલી ગયો હોય તેમ આપણાજ ભાઈઓ આક્ષેપ વિક્ષેપ ઉપજાવે તેવા લખાણો અને લાખણો આપી રહ્યા છે. સાધુઓમાં પણ એ વર્ગ ઉઘાડા પડી ગયા છે. એક જૂને ચીલે શાસ્ત્રાધારે ચાલવા તૈયાર છે—ચાલે છે, ત્યારે બીજો વર્ગ નવો ચીલો પાડી શાસ્ત્રાધારની બહુ મદદ લેવા તૈયાર નથી-નથી લેતો. બન્ને વર્ગના ઉપદેશમાં પણ ફેર હોય છે. એક મંડન પદ્ધતિએ સારું કામ કરવા પ્રેરાય છે તો બીજો સારા કે નરસાનો વિચાર રાખ્યા વગર ઉચ્છેદક શૈલીએ કામ કરે છે. આવી અનેક વાતોનો રીતસરનો નિકાલ પરસ્પર પ્રેમ ભાવથી મળી વિચારોની આપ લે કરવાથી સહજ સાધ્ય છે. હજી સમય છે. અમે તો અગાઉથી રીતસરની ચેતવણીરૂપે લાલખત્તી ધરીએ છીએ, આ પરિસ્થિતિ આગળ ન વધવા દેશો. શત્રુંજયનું કાકડું વિશેષ ગુચવાતું જાય છે, સમાજની પરિસ્થિતિ કફોડી થતી જાય છે. ગામોગામ કુસંપતું કરવત નિડરતાથી આગળ ધસતું જાય છે, ધાર્મિક જ્ઞાન આસ્થા, શ્રદ્ધા ઓછાં થતાં જાય છે—તેનાં પુર ઓસરતાં જાય છે. આચારનું શૈથિલ્ય ધીમે ધીમે આવી રહ્યું છે. ચો તરફ મંદતા ફેલાતી જાય છે. આવા સમયમાં બધા સાધુઓ એક સ્થાને મળે અને પરિસ્થિતિ ઉપર વિચારણા ચલાવી સમાજમાં જગૃતી, જોમ અને કાર્યશક્તિની ચીજગારીઓ પ્રગટાવી

શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત.

૧૩૫

સમાજનું સુકાન હાથ લઈ ઝોલાં ખાતાં વહાણુને સ્થિર-દૃઢ બનાવો તેની ગતિનો વેગ સવળો કરી આગળ ધપવાનું જોર—શક્તિ આપો, અને સમાજને યોગ્ય પંથે દોરી શ્રી જીનશાસનનું પણ અદા કરો, વિદ્વાન ચારિત્રશીલ સાધુઓમાં સાધુ સમ્મેલનની ભાવના ધણીવાર પ્રગટી છે, પ્રગટે છે પણ એ ભાવના તે ભાવનાજ રહે છે તે ક્રિયામાં નથી સુકાતું. તો અમારો સૂચના લક્ષ્યમાં રાખી એક સુંદર સ્થલે સાધુ સમ્મેલન મળે, સમાજના ઉદ્ધારના માર્ગો ચર્ચાય તો તો અષાઢી મેઘલી અધારિ રાત્રિમાં વિજળીના ચમકારા—પ્રકાશ જેવું આર્શિવાદ રૂપ લેખાશે. અન્તમાં ફરીથી કહીએ છીએ કે સમાજનો અને ધર્મનો ઉદ્ધાર જલદી તોજ થશે કે ટુંક સુદતમાં સાધુ સમ્મેલન મળે. આ સિવાય બીજો કોઈ સરલ માર્ગ અમને નથી સુઝતો.

+ + + + +

જૈન શુદ્ધિ અને સંગઠન—

આજે હિન્દુ મુસ્લીમ ઝઘડાએ આ શબ્દ ખુબ પ્રચલિત કરી દીધો છે. જૈનોમાં પણ તે પ્રશ્ન શક્ય છે કે કેમ તે માટે ચર્ચા ચાલી રહી છે. ઘણા ભાઈઓ એમ માન્યતા ધરાવે છે કે તે માર્ગ ખૂટલો કરવો જરૂરી છે. અમે અમારો માર્ગ આગળ ઉપર સમયે જણાવીશું પણ થોડી વાતો કરી લઈએ. પ્રથમ આપણા જૈનોને વિચાર કરો. એકજ ગામમાં પાંચસો પાંચ હજાર કે સો જૈનોનાં ઘર છે ત્યાં દશા, વીસા, પોરવાડ, ઝોસવાલ, શ્રીમાલી, ઇત્યાદિનાં પરસ્પર તડ-ધોળ બંધાએલા હોય છે; અને તેમાં એકજ ન્યાતમાં તડ હોય છે કે પરસ્પર કન્યા ન લેવી દેવી, સામા પક્ષવાળા સાથે જમવું પણ નહિ એટલે સુધી પણ ક્યાંક હોય છે. એકજ પ્રભુના પૂજારી, એકજ ધર્મના પાલક અને એકજ ગામમાં રહેનાર સાથે આવો વર્તાવ એ કેટલું અનિષ્ટ છે. ગુજરાતવાસી જૈન ગમે ત્યાં જાય કચ્છ, કાઠિયાવાડ, માળવા મેવાડ, બંગાળ, કે મહારાષ્ટ્ર ત્યાંના દરેક જૈન સાથે ખુશીથી જમી શકે તેમ ઇતર પ્રાન્તીય જૈન ગુજરાતી જૈન સાથે પણ જમી શકે—નવકારશીમાં ભેગા બેસી જમણુ જમી શકે. તેમજ ગુજરાતની કન્યા ગુજરાત બહાર ઇતર પ્રાંતમાં કે ઇતર પ્રાંતની કન્યા ગુજરાતમાં આવી શકે. તેમાં વાંધો શું છે તે નથી સમજતું. પ્રથમ પોતપોતાના ગામનાં બંધનો તોડવાં જોઈએ અરસપરસ રોડી અને બેટી વ્યવહાર થાય તેમાં ક્યાં વાંધો નડે છે તેની વિચારણા થવી જોઈએ. આ ધોળોના અને બંધનોના પ્રતાપે ગામડાઓમાં અને શહેરો પણ સામાન્ય સ્થિતિના વિચારશીલ સદૃઢ જૈન યુવાનોને કન્યા નથી મળતી તેઓ કાંતો એમને એમજ કંટાળાભર્યું જીવન ગાળે છે, કાંતો અધમ માર્ગે ચઢે છે, અને કાંતો પરધર્મમાં ચાલ્યા જાય છે. આવા દાખલાઓ તો ઘણાંય છે પણ એક દાખલો બસ થશે. વડોદરા પાસે એક ગામડામાં સો વર્ષ પહેલાં કોઈ વિદ્વાન જૈન સાધુ મહાત્માના ઉપદેશથી ત્યાંના વૈષ્ણવોએ તેમનું થોડું ઘણું અનુકરણ કર્યું. હવે તેમણે જૈનધર્મ સ્વીકાર્યો. કંડી તોડી નાખી. આજુબાજુના કેટલાએક વૈષ્ણવોએ તેમનું થોડું ઘણું અનુકરણ પણ કર્યું. હવે તેમણે જૈનધર્મ સ્વીકાર્યો એટલે વૈષ્ણવોએ તેમની સાથેના બધા વ્યવહાર તોડી નાખ્યો—વૈષ્ણવોએ કન્યા આપવી બંધ કરી. પરસ્પર એકજ કુટુંબના હોવાથી કન્યાવ્યવહાર થઈ ન શક્યો. ત્યાંના મોટા શહેરમાંના ધોળમાં ભળવા અરજીઓ કરી પણ વર્થ ગઈ છે. એ ગામડીઆઓનું કોણ સાંભળે. જેમની આશાએ તેમણે ધર્મ સ્વીકાર્યો હતો તે સાથીદારોએ ધીમે ધીમે સાથ છોડી દીધો.

+ + + + +

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનંતે તેમની સ્થિતિ “ ધોખીનો કુતરો નહિં ઘરનો કે નહિં ઘાટનો ” તેવી થઈ પડી. કેટલાકોએ તો આ જીવનધર્મ પાળ્યો, ઘણા વળી પાછા વૈષ્ણવ થઈ ગયા, પ્રાયશ્ચિત્ત કરી કંઠી બાંધી લીધી અને અત્યારે જે થોડાઘણા રહ્યા છે તે પણ વૈષ્ણવ થવાની તૈયારીમાં આવીજ સ્થિતિ મારવાડમાં પણ બન્યાની સાંભળી છે. આપણી આ સ્થિતિ છે. આ સ્થિતિ અસહ્ય છે. આપણે પરસ્પર જૈનોમાંજ ન્યાં આ સ્થિતિ પ્રવર્તતી હોય ત્યાં નવા જૈનો તૈયાર કરી-વધારી તેમને કંઈ સ્થિતિમાં મુકવા છે? એ પ્રશ્ન વિચારણીય છે. આપણાજ જૈનોમાં રોટી વ્યવહાર ત્યાં બેટી વ્યવહાર થાય તેમાં શું વાંધો છે? આ પ્રશ્ન આપણે જરૂર વિચારવો ધટે છે. છેવટે ઓસવાળે ઓસવાળ કે પોન્વાડે પોરવાડ તે જૈન ધર્મ પાળતો હોવો જોઈએ પછી ભલે ને તે ગમે ત્યાં વસતો હોય તોપણ તેની સાથે રોટી બેટી વ્યવહાર થાય એટલી દૂર પણ મુકાય—તેનો વિચાર થઈ શકે કેમ ?

+ + + + +

આવીજ રીતે સુરતના લાટવાણીઆ, કપડવંજના નેમાવાણીઆ, અને ભાવનગર તરફના ભાવસારો કે જેઓ જૈનધર્મ પાળે છે. લાટ વાણીઆ તો ઘણા જૂના સમયથી જૈન ધર્મ કુલ ધર્મ તરીકે પાળતા આવ્યા છે, આજે એમની કંઈ સ્થિતિ છે? સુરત અને ભરૂચજીલ્લાના જૈનો તેમની સાથે જમવા તૈયાર નથી. તેમને નોકારસીમાં જમવા કે તેમની નોકારસીમાં જમવા તૈયાર નથી આને માટે ઘણા ઘણા પ્રયાસો થયા છે છતાં પરિણામ શૂન્ય આવ્યું છે. પરસ્પરનો સહકાર સંધાતો નથી. અરે કેટલાએક લાઇઓ તો તેમને જૈન માનવા પણ તૈયાર નથી. અનંતે એમાંથી એ પરધર્મમાં ચાલ્યા જાય છે. શું જૈનધર્મનો કેાઇએ ઠેકો લીધો છે કે અમુકનેજ જૈન માનવા અને અમુકને ન માનવા? ખરેખર આપણે માથે એક ભયંકર કલંક છે. “ નવકારમંત્રને ગણનાર દરેક નોકારસીમાં આવી શકે ” એ પણ આપણે ભૂલી જઈએ છીએ. આપણે આપણાજ લાઇઓને ન સાંભળી શકીએ, ઉચ્ચ પાયરીએ લઈ જવા પ્રયત્ન ન કરીએ, આપણી સમાન કક્ષાએ ન પહોંચાડી એ અને તેમને આલડછેટ ની ખાઈમાં પછાડીએ—તેમને આપણાથી હલકા ઉતરતા માનીએ તેના જેવું ખીજું કયું કલંક હોઈ શકે? એક સમયે તે બંધનો જરૂરી હશે અત્યારે તે બંધનો જરૂરી નથી તેનાથી આપણો નાશ થાય છે, આપણી પ્રગતિ અટકી પડે છે. હજી જગો તો સાફ. ઉંડયા ત્યાંથી સહવાર ગણો નહિં તો એક દિવસ એમ સાંભળશે કે તેમથી આખો સમુદાય અ જૈન થવાની તૈયારીમાં છે—જૈન મટી ગયો છે.

આજે તેમનામાંથી જૈનત્વના સંસ્કાર ધીમે ધીમે ઝોળા થતા જાય છે. તેનો યુવાન વર્ગ બંડ જગાવશે અને પરિણામ ભયંકર આવશે—આપણેજ લોગવવું પડશે. અમને તો એમ લાગે છે કે આ સંબંધી લાગતા વળગતાઓ અને જાહેર પત્રકારો યોગ્ય ચળવળ કરશે. લોકમત કેળવી આ કલંક દૂર કરવા બનતું કરશે અને એ રીતે જૈન ધર્મની શાસનની અનન્ય સેવા બળવવાનું પુણ્ય હાંસલ કરશે સર્વે જીવ કરૂ શાસન રસીએ ભાવદયા મન ઝલ્લસી. એ ચરિતાર્થ કરી બતાવશે. અને સાધુ મહાત્માઓ એકમતે આ સરલ પણ કુટબનેલા પ્રશ્નનો યોગ્ય નિવેડો લાવશે એમ ઇચ્છીએ છીએ.

તુલનાત્મક દૃષ્ટિ.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૩૭

વર્તમાન સમાચાર.

અજ્ઞાનતાના શ્રાપ.

શ્રી ગોધારી વીસાશ્રીમાળી જૈન દવાખાનાની રૂડી હીલ્થચાલ.

હીરાબાગમાં દબાડવામાં આવેલી ફીલમ.

ચુસ્ત તા. ૨૦ મી ઓક્ટોબર ૧૯૨૭ ના રોજ રાત્રીના કાવસજી પટેલ તળાવ આગળ હીરાબાગમાં, શ્રી ગોધારી વિશાશ્રીમાળી જૈન દવાખાના તરફથી ઉપરોક્ત આરોગ્યતાને લગતી સીનેમાની પ્રીલ્મ જૈનોને બતાવવા સાથે રોડ જીવણચંદ્ર ધરમચંદના પ્રમુખપણા નીચે એક મોટો મેળાવડો થયો હતો અને શરૂઆતથી જ સભાનો હોલ ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો જે વખતે મી. નરોત્તમ ખી. શાહે જણાવ્યું હતું કે આરોગ્યતાના વિષયને અંગે જૈનોની કેવી સ્થિતિ છે, તે સંબંધી વર્ણન કરવાનો અત્યારે અવકાશ નથી, ખીજી કોમોના મરણ પ્રમાણની સંખ્યા જોતાં આપણામાં વધારે મરણો થાય છે તે આંકડાથી પુરવાર થયું છે. જૈન સેનીટરી એસોસી-એશન નામની સંસ્થા થોડા વર્ષો અગાઉ હયાતીમાં આવી અને ટુંક સુદત માટે રહેવાના મકાનોની હાડમારી દુર કરી પણ જન સમાજનો ટેંકો નહિં મળવાથી તે યોજના બંધ પડી છે. આરોગ્યતાનો વિષય એવો છે કે ભાગ્યે જ તેમાં જનસમાજ રસ લે છે. મકાનોની હાડમારી, હોસ્પિટલ અને મેટરનીટી હોમ્સ, જેવાં ખાતાંની આપણી કોમમાં ઘણી જ જરૂર છે. લાખોની સખાવત કરનારા શ્રીમંત જૈનો જીવદયાના હિંમાયતીઓ ગણાવા છતાં, આપણા ભાઈઓના શરીરના રક્ષણાર્થે કાંઈપણ આપણે કાર્ય કરી શકતા નથી તે આપણી લોકમત કેળવવાની ખામી છે. જૈન સમાજની સહાયતા વિના આવાં કાર્યો થઈ શકતાં નથી. તેથી આરોગ્યતાના વિષયમાં લોકમત કેળવવાની બહુ જ જરૂર છે, કેળવણીના પ્રયાસો માટે ખુશી થવા જેવું છે, પરંતુ તંદુરસ્તીનો સવાલ તેના કરતાં વધારે મહત્વતા ભરેલો મને લાગે છે કારણ કે કેળવણીના સંસ્કાર પામેલ હોવા છતાં અમારી સમક્ષ રજુ કરવામાં આવેલ આજના ચિત્રપટમાં મી. કાંતિલાલ નામનો એક વિદ્યાર્થી આડે રસ્તે ઉતરી જઈ, તંદુરસ્તી નહિં સાચવવાને લીધે અને રોગને છુપાવવા માટે, આખા કુટુંબમાં કેવા રોતે રોગનો ફેલાવો કરે છે અને ડો. રોય નામનો નામાંકિત ડોક્ટર કેવી રીતે તેને શીખામણ આપી રસ્તા ઉપર લાવે છે તે પડદા ઉપર જોવાથી ખાત્રી થશે. દરેક ઉપદેશકે સમજવું જોઈએ કે તંદુરસ્તીની બાબતમાં આરોગ્યતાનું જ્ઞાન ફેલાવવું તે પણ એક જનસમાજ પ્રત્યેની ઉત્તમ સેવા છે.

નેશનલ બેબીવીક પ્રોપેગેન્ડા કમીટી તરફથી કેવી રીતે તંદુરસ્તી બાબત જન સેવા કરવામાં આવે છે તે ઉપર આપનું લક્ષ્ય ખેંચવાના ધરાદાયથી જ આ અમારો પ્રથમ પ્રયાસ આપ સમક્ષ રજુ કર્યો છે અને જનસમાજ તરફથી સહાયતા મળશે તો આવી બાબતનાં ચિત્રપટો ભવિષ્યમાં આપ સમક્ષ રજુ કરી જનસમાજની સેવામાં અમારાથી બનતો ફાળો આપવા અમારાથી બનતું

૧૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરીશું. આટલું બોલ્યા બાદ સીતેમાનો શો ખતાવવામાં આવ્યો હતો ત્યારબાદ શેઠ જીવજીવ્યંદ ધરમચંદ આ બાબત આરોગ્યતાનું યાન ફેલાવવા માટે જ જમાનાને અનુસરતાં આવાં ચિત્રપટો ઉપયોગી કાર્યો કરે છે અને આવી બાબતમાં મદદ આપવા જણાવ્યું હતું. છેવટે ડૉ. મોહનલાલે કૃષ્ણસીતેમાના માલીક તરફથી શો ખતાવવા સાડે દરેક સગવડ કરી આપી હતી તેમજ હીરાબાગના દ્રસ્ટીઓનો તેમજ પ્રમુખ સાહેબનો આભાર માની સભા વિસર્જન થઈ હતી.

મી. મોહનલાલ હેમચંદ તરફથી રૂા. ૨૫) આ રૂા કામને ઉત્તેજન અર્થે આપવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી વિજયકમળ સૂરીશ્વરજી મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ શ્રીમદ્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા તેઓશ્રીની સ્વર્ગવાસભૂમિ શ્રી જલાલપુર-તાબે સુરત જીલ્લામાં માગશર વદી ૬ બુધવારના રોજ ઉક્ત કૃપાળુ ગુરૂજીની અમિદાહ ભૂમિએ તૈયાર કરેલ દેરીમાં, તથા ગુરૂમંદિરમાં એમ બે સ્થળે શુભ મુહૂર્તે પ્રતિષ્ઠા થવાની છે. જે ગુરૂભક્તિના માંગલિક પ્રસંગે જલાલપુરના શ્રી સંઘના તરફથી માગણી શુદ્ધ ૧૪ થી અઢાઈ મહોત્સવ થઈ થશે, સાથે શ્રી મિદ્ધાયજી તીર્થની રચના, ઉદ્ઘાપન વગેરે પણ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. આંગી, પૂજા, ભાવના, સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દેવગુરૂમંભક્તિ અપૂર્વ થશે. તત્ર આચાર્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિ સપરિવાર વિદ્યમાન છે અને આચાર્ય શ્રી વિજયદાનસરિ મહારાજ સપરિવાર આ માંગલિક પ્રસંગે પધારનાર હોવાથી સાધુ, સાધ્વી મહારાજના દર્શનનો પણ લાભ મળશે. જલાલપુરના શ્રી સંઘને આવી અપૂર્વે ગુરૂભક્તિ કરવા માટે ધન્યવાદ આપીએ છીએ કે જેથી આવા પ્રાતઃસ્મરણીય, પૂજ્યપાદ, કૃપાળુ, પરમપૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરિશ્વરજી મહારાજ જેવા એક અપૂર્વ આચાર્ય મહારાજનો ગુરૂભક્તિ કરવાનો લાભ ત્યાંના શ્રી સંઘને મળ્યો છે. અમે તેનું અનુમોદન કરીએ છીએ. —(મળેલું.)

શેઠ ધરમચંદ ઉદયચંદ કેળવણી ફંડ.

શેઠ ધરમચંદ ઉદયચંદ કેળવણી ફંડમાંથી સને ૧૯૨૭ ની સાલમાં રૂા. ૧૭૩૫૦) નીચેની વીગતની લોન વીધાર્યાંબાને મંજૂર થઈ છે તે કેટલીક તો પુરેપુરી અપાઈ છે, જ્યારે ખીજાંબાને જરૂર મુજબ અપાય છે.

૩૦૦૦) ડોક્ટર જે. એમ. દમાણી.	૬૦૦) ડોક્ટર ગાંડાલાલ ઇંદરજી.
૨૫૦૦) શાહ ચંદુલાલ નાનચંદ.	૫૦૦) અમીચંદ ચત્રજી.
૮૦૦૦) લાલચંદ રગુનાથ મારવાડી.	૫૦૦) મોહનતસીંહ કુંગરસી મહેતા.
૨૦૦૦) ડોક્ટર નટવરલાલ માણેકલાલ.	૨૫૦) લાલકુંવર જીવરાજ.

(૧૭૩૫૦)

શેઠ રતનચંદ ખીમચંદ દ્રસ્ટી તરીકે રાજનામું આપ્યું જે મંજૂર કરવામાં આવ્યું છે. તે તેઓએ ફંડની શરૂઆતથી તે અત્યાર સુધીની દશ વર્ષ જે સેવા બજાવી છે તેની નોંધ લેવામાં આવી છે.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૩૯

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

નવ તત્ત્વ પ્રકરણ સાર્થ—યોજક માસ્તર ચંદુલાલ નાનચંદ-પ્રકાશક શ્રી જૈન ટ્રેડર મંડળ મહેશાણા. કિંમત આઠ આના. આવશ્યક ક્રિયા અને પ્રકરણ વગેરે ગ્રંથો જેમ સરલ રીતે ભાષાંતર પૂર્વક આ સંસ્થાએ પ્રકટ કરેલ છે, તેમ તે શૈલીએ ઉપરોક્ત ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે, આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાં છ દર્શનનો કિચિત સારાંશ આપેલો છે, તે પ્રસંગ યોગ્ય છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં નવતત્ત્વની મૂળ ગાથાઓ આપી પછી મૂળ ગાથાની સંસ્કૃત છાયા. અન્વય સહિત પદ્મછેદ શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ અને વિશેષાર્થ અને છેવટે તે તે તત્ત્વ બાણુવાનો ઉદ્દેશ પ્રશ્નોરૂપે આપી જિજ્ઞાસુઓને વિશેષ સરલતા કરી આપી છે, ભાષાંતર પણ સરલ કરી ઉપયોગીતામાં વૃદ્ધિ કરી છે. કાગળો સારા તથા છાપ શુદ્ધ અને પાકું આઇડીંગ અને શુભારે બસેલ પાનાના આ ગ્રંથ આઠ આના કિંમત ઝોણી ગણાય તે પ્રચાર કરવાના હેતુને લક્ષને હોઇ અમે પ્રકાશકને તે માટે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

શ્રી ચંદ્રરાજ ચરિત્રમ્ પ્રકાશક શ્રી અજીત સાગરજી સૂરિ શાસ્ત્ર સંગ્રહ પ્રાંતિજ—કિંમત રૂ. ૫-૦-૦ આ શ્રી ચંદ્રરાજના સંસ્કૃત ચરિત્રના કર્તા પ્રદિ વક્તા આચાર્ય મહારાજશ્રી અજિતસાગરજી સૂરિજી છે, જેમની વિદ્વતા માટે કાષ્ઠપણુ લખવું તે કરતાં આ સંસ્કૃત ચરિત્ર અને તેઓશ્રીએ લખેલા અન્ય ગ્રંથો અને કરેલ ભાષાંતરોનું સાક્ષી પૂરે છે. શુજરાતી ભાષા કરતાં સંસ્કૃત ભાષામાં કાષ્ઠપણુ ગ્રંથની રચના કરવી તે વિકટ કાર્ય હોવા સાથે તેના ખાસ અભ્યાસી સિવાય તે બીજી શક્તિ નથી. જેથી આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરજી મહારાજે આ ચરિત્રની સંસ્કૃત ભાષામાં કરેલી સુંદર રચના તેજ તેનો પુરાવો છે. મુનિ શ્રી મોહન વિજયજી રચિત શુજરાતી રાસ ઉપરથી આ ચરિત્રની સંસ્કૃત રચના ઉક્ત આચાર્ય મહારાજે કરી છે જે કૃતિ તે ભાષાના જિજ્ઞાસુઓ-વાચકોને રચિકર થઇ પડે તેવી છે. પ્રત પાના આકારે-સંસ્કૃત-શાસ્ત્રી ટાઇપમાં સુંદર રીતે ત્રીશ દ્વારમનો ગ્રંથ છપાયેલ છે. આ સંસ્થા તરફથી છપાયેલા ઘણા પુસ્તકો ભેટજ આપેલા છે. છતાં કદાચ આમાં મદદ નહીં મળેલી હોય તેથી તેની કિંમત પાંચ રૂપૈયા રાખવામાં આવેલ હશે તેમાં જો કે વ્યાપાર કરવાનો મુદ્દલ હેતુ હોયજ નહિ. તેમજ આવા સંસ્કૃત ચરિત્રના ખપત પણ ઝોણી હોય તે સ્વાભાવિક છે. ગ્રંથ પઠન પાઠન અને અભ્યાસી માટે એક જરૂરી વસ્તુ છે એમ અમે માનીએ છીએ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય. આરમો વાર્ષિક રિપોર્ટ.—દ્વિસાનુદ્વિસ ઉત્તત થતી સ્થિરતા પામતી જતી આ સંસ્થા વિશેષ સુદૃઢ થતી જોઇ જૈન કામને આનંદ પામવા જેવું છે. કુલ ૬૩ વિદ્યાર્થીઓ આખરે રહેતા જેમાંથી પરિક્ષાનું પરિણામ ૬૮ ટકા આવેલ છે. જે વિશેષ સંતોષકારક કદાચ ન હોય છતાં ભવિષ્યમાં પ્રગતિકારક માનીએ છીએ. આ સંસ્થા યોગ્ય વહિવટ કાર્ય વાહી ઉત્તમ કમીટીના સભ્યોનો ઉત્સાહ અને શ્રીયુત સેક્રેટરીઓ મોતીચંદભાઈ તથા મૂળચંદભાઈ તેના આત્મા હોઇ ભવિષ્યના માટે જે મનોરથો રિપોર્ટમાં જણાવ્યા છે તે પાર પાડે એમ સ્વાભાવિક કહી શકાય. રીપોર્ટ ના પાને ૨૪ મે વ્યવહાર સુચનામાં જ્ઞાન ભંડાર, લાઇબ્રેરી, અને પુરાતત્ત્વ પ્રાચીન શોધખોળ અને દ્રવાનુયોગ અને કથાનુયોગના મૂળ ગ્રંથોના વર્તમાન

૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાળની પદ્ધતિએ ભાષાંતરો પુરા પાડવાનું કાર્ય આ સંસ્થાએ કરવા જેવા હોય કાંઈપણ જૈન બંધુઓએ પોતાની ઉત્તમ લક્ષ્મીનો લાભ તે યોજના માટે કરવો જરૂરી લાગે છે એમો ભલામણ પણ તે માટે કરીયે છીયે. આવી સંસ્થાને દર વર્ષે સમાજ પાસે યાચના કરવી પડે તેના કરતાં સમાજના શ્રીમાન બંધુઓ એ વગર માંગ્યે જરૂરીઆત પુરી કરવી જોઈએ એ કર્તવ્ય જેમ અને તેમ જલદી બજાવવાનું છે. છેવટે એમો આ સંસ્થાની ભવિષ્યમાં નિશ્ચય ઉન્નતિ ધૃષ્ટીયે છીયે.

યુરોપના સંસ્મરણો.—લેખક—શ્રીયુત મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા સોલીસીટર મુંબઈ. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ મુસાફરી વર્ણનના ગુજરાતી ભાષામાં પ્રકટ થયેલ પુસ્તકો અદ્ય છે. તેવા સંયોગમાં આ પુસ્તક લખી તેના લેખક મહાશયે યુરોપની મુસાફરી કરવા જનાર વ્યક્તિ માટે કેટલાક મુસાફરીના બિનઅનુભવે થતા નકામા ખર્ચ માટે તેમજ કલ્પિત ધારી લીધેલી અગવડતા—મુસીબતો માટે કેટલીક હકીકત ઉપયોગી થઈ પડે તેમ આ લેખની અનુભવેલી સંકળના કરી છે. યુરોપમાં મુસાફરી કરવા જનાર માટે જેમ કેટલીક રીતે ભોમીયાઈ છે. તેમ નહિં જનાર માટે પણ આવા ગ્રંથો વાંચવાથી તે દેશના રીત રીવાજ સમાજ બંધારણ હવા, પાણી, ઉદ્યોગીક સ્થિતિ વગેરે માટે ઘણું જાણવાનું મળે છે. આ ગ્રંથમાં પણ તેવું વર્ણન હોવાથી જિજ્ઞાસુ માટે ઉપયોગી છે કિંમત પણ યોગ્યજ છે મળવાનું કેકાણું. મનહર ખીલડીંગ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ મુંબઈ.

નીચેના ગ્રંથો વગેરે ભેટ મળ્યા છે તે સાબાર સ્વીકારવામાં આવે છે.

- ૧ શ્રી મધ્ય ભારત અગ્રવાલ સભા ઇંદોરની નિયમાવળી પ્રકાશક પ્રહલાદદાસ મોદી મંત્રી
- ૨ શ્રી રાંધનપુરી પોરવાડ વીસાશ્રોમાળી મીયાંગામ આસવારા નિવાસી જ્ઞાતિધારા સેક્રેટરી શાહ હરગોવિન્દદાસ વૃજલાલ
- ૩ શ્રીનવકાર મંત્ર યા પંચ પરમેષ્ઠી અને આવસ્યક કે પ્રતિક્રમણનું રહસ્ય સુધોષા પત્રની પ્રથમ ભેટ (પાસ વાંચવા લાયક) શ્રી જૈન યુવક સેવા સમાજ અમદાવાદ.

વડીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈનો સ્વર્ગવાસ,

ગયા આસો વદી ૧૧ ના રોજ લાંબા વખત બીમારી ભોગવી વડોદરાનિવાસી શ્રાવક શ્રેષ્ઠીવર્થ બંધુ નંદલાલભાઈ સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. બંધુ નંદલાલભાઈ દેવ, ગુરૂ, ધર્મના અનન્ય ભક્ત, વડોદરાની જૈન સંસ્થાઓના કાર્યવાહક, સુકાની, વ્યવહાર કુશળ, અને શ્રદ્ધાળુ એક જૈન નરરત્ન હતા. તેમના પંચત્વ પામવાથી એક શ્રાવક કુળ ભૂષણ નરની જૈન સમાજને ખોટ પડી છે. આ સભા ઉપર તેઓ અત્યંત પ્રેમ ધરાવતા હતા અને સભાસદ પણ ઘણા વર્ષોથી હતા. જેથી સભાને પણ એક લાયક સભાસદની ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીયે છીયે અને તેમના સુપુત્રો તેમના સ્વર્ગવાસી પિતાશ્રાના પગલે આલી તેની કીર્તિમાં વૃદ્ધિ કરે તેમ ઇચ્છીયે છીએ.

આ માસિકના સુજ ગ્રાહકોને વધારાની ભેટની જુક.

આગમાનુસાર સુહૃદ્ધિ નિર્ણય—નામની જુક ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી સુમતિ-સાગરજી શિષ્ય પં. શ્રી મણિસાગરજી મહારાજના તરફથી, અમારા આ માસિકના માન-વંતા તમામ ગ્રાહકોને ભેટ આપવા અમોને મળેલી છે. ધારા પ્રમાણે ભેટની જુક જે અપાય છે તે ઉપરાંત આ વધારાની ભેટ આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટ આપવાની છે, જેથી દરેક ગ્રાહક મહાશયે યોજાતી એક આનાની ટીપીટ મોકલી આ જુક મંગાવી લેવાં નમ્ર સુચના છે. ઉપરોક્ત મુનિ મહારાજઓનો તે માટે ઉપકાર માનવામાં આવે છે.

સુચના.

આ સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ શ્રી નવતત્વનો સુંદર યોધ, શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ તથા શ્રી દંડક વિચાર વૃત્તિ આ ત્રણ ગ્રંથો (મૂળ, ભાષ્ય અને ભાષાંતર સાથે) જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, વિદ્યારાળામાં ખાસ ચત્રાવવા યોગ્ય તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણ માટેના આત ઉપયોગી હોષ ધાર્મિક શાળાઓને ભેટ આપવાની છે. ત્રણ વર્ષ કરતાં વધારે વર્ષ થયા ચાલતી કોઈપણ શાળાઓના વ્યવસ્થાપકોએ તે તે ગામના મુખ્ય અગ્રેસરની લેખીત ભલામણ મોકલવાથી (શીખનારની સંખ્યા સાથે લખી મોકલવાથી) માત્ર પારસક કે પોસ્ટ ખર્ચ લઈ સીલીકે હશે ત્યાં સુધી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

આલુ સાલના પુસ્તકો ગ્રાહકોને વી. પી. થી મોકલવા

શરૂ થઈ ગયા છે. જે સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

નવા થનાર ગ્રાહકોએ તુરતમાં દાખલ થવું.

૧	મગધરાજ શ્રેણિક ચરિત્ર	પૃષ્ઠ	૩૫૦	૧-૮-૦
૨	શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	"	૩૫૦	૧-૮-૦
૩	પૃથ્વીકુમાર યાને મહામંત્રી પેથક	"	૨૫૦	૧-૪-૦
૪	માનતુંગ-માનવતી યાને જુદ્ધિમતી પ્રમદા	"	૧૦૦	૦-૬-૦
			૧૦૫૦	૪-૧૦-૦

ગ્રાહકોને રૂ. ૩) અને પોસ્ટ ખર્ચના રૂ. ૦-૧૦-૦ મળી રૂ. ૩-૧૦-૦

ખાસ યાદી—શેઠશ્રી નગીનદાસ કરમચંદે પાટણથી કાઢેલો મહાસંઘ વર્તમાનકાળના ઇતિહાસમાં મશહુર છે. આ સંઘ-ચાત્રાની હકીકતનું દળદાર પુસ્તક ૧૫-૨૦ ચિત્રો સાથે પ્રગટ થાય છે. અગાઉથી ગ્રાહક થનારને રૂ. ૨) પાછળથી રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ અડગ.

લખો:—શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળા, રાંધનપુરી બજાર-ભાવનગર.

બ્રાહ્મણો અને જૈનોની એકવાક્યતા.

“જેવી રીતે બ્રાહ્મણોના વેદાન્તના માયાવાદની અનિર્વચનીય ખ્યાલિતું સ્વરૂપ કેટલાક જૈનોને નહિં સમજાયાથી જૈન દર્શનમાં વેદાંત શાસ્ત્રનો ‘મુક્તિમાં બ્રાંતિ, પ્રપંચ એટલે સંસારમાં બ્રાંતિ, શાસ્ત્રમાં બ્રાંતિ, પ્રવૃત્તિમાં બ્રાંતિ-એમ જેની મૂર્તિ જ બ્રાંતિમય છે તેવા વેદાન્તીને શામાં બ્રાંતિ ન કહેવાય ?’ એ રીતનો ઉપહાસ થયો છે, તેવીજ રીતે જૈન દર્શનનું અનેકાંતવાદ અને સ્યાદાદનું સ્વરૂપ વિચારશીલ બ્રાહ્મણોને પણ સ્પષ્ટ નહિં થવાથી, જૈનોનું શાસ્ત્ર એકાંત નિશ્ચય જણાવનાર નહિં હોવાથી, મત્તપ્રલાપ જેવું, સ્વીકારવા યોગ્ય નથી, એવું ખે.દું ખંડન કરવામાં આવ્યું છે. પરંતુ હરિભદ્રસૂરિ નામના જૈન વિચારકે પશ્ચાત રહિત બુદ્ધિથી બ્રાહ્મણોનાં દર્શનશાસ્ત્રનાં ભિન્ન ભિન્ન પ્રમેયો જેવી રીતે ઉકેલ્યાં છે, તેવા જ દષ્ટિ બિન્દુથી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનાં પ્રમેયો પણ સમજવાની જરૂર છે. ચિરંતન વિચારકોએ કહ્યું છે કે—

શ્રોતવ્યઃ સૌગતો ધર્મઃ કર્તવ્યઃ પુનરાર્હતઃ ।

વૈદિકો વ્યવહર્તવ્યો, ધ્યાતવ્યઃ પામઃ શિવઃ ॥

ઐદ્ર ધર્મ શ્રવણ કરવા યોગ્ય છે, જૈન ધર્મનું ચારિત્ર સેવના યોગ્ય છે, વેદ ધર્મ વ્યવહારમાં પાલન કરવા યોગ્ય છે. અને પરમ શિવ અથવા પરમેશ્વર ધ્યાન ધરવા યોગ્ય છે. દર્શન શાસ્ત્રો પછી તે આસ્તિક મતનાં હોય કે નાસ્તિક મતનાં હોય, તે વસ્તુ સંબંધમાં ભિન્ન ભિન્ન વિચારો દર્શાવે છે, પરંતુ સર્વની એકવાક્યતા હિંદના તત્ત્વજ્ઞોએ કરી છે; કારણ કે હિંદમાં તત્ત્વજ્ઞાન કેવળ બુદ્ધિના વિનોદ અથવા સંતર્પણ અર્થે નથી, પરંતુ આપણા પોતાના આત્માની પરમ મોક્ષરૂપ સંપત્તિ મેળવવા અર્થે છે.”

નર્મદાશંકર દેવશંકર મહેતા.